TRANSMISIUNILE SEMINŢIEI STELARE KEN CAREY

DEDICAŢIE

Această carte este dedicată Vieţii conştiente în totalitatea ei, cu deosebită recunoştinţă faţă de acel aspect al Vieţii pe care mulţi au ajuns să-l numească „Spiritul pădurii Greenwood”. Aduc mulţumirile mele profunde acelor copaci tandri, ale căror ramuri încărcate de zăpadă s-au aplecat protector peste drumul din pădurea noastră oferind autorului unsprezece zile minunate de linişte şi comuniune.

Introducere la ediţia în 1995 în limba română

Prefaţă de Sir George Trevelyan

CUPRINS:

INTRODUCEREA AUTORULUI

Întregul material a fost înregistrat în decursul unei perioade de unsprezece zile friguroase şi înzăpezite, între 27 decembrie 1978 şi 6

Ianuarie 1979. Deşi mi-am permis libertatea de a-l reedita şi rearanja în capitole, materialul pe care vi-l împărtăşesc a rămas aşa cum mi-a fost prezentat.

În anii care au urmat celor unsprezece zile de iarnă, în care micul meu birou îmi părea că pulsează, în adevăratul sens al cuvântului, în ritmurile unei inteligenţe străine, stranii şi totuşi obsedant de familiare, am ajuns dă mă gândesc de nenumărate ori la publicarea acestui material. Cu toate acestea, existenţa mi-a fost atât de captată de impulsul unei atât de incredibile schimbări, încât nu a fost cu putinţă, până acum, să mă gândesc la această problemă în mod

serios. Pot, cu siguranţă, să depun mărturie în favoarea veridicităţii celor expuse în aceste transmisiuni: existenţa începe cu adevărat să se schimbe, atunci când hotărâm să cooperăm cu forţele care ne întâmpină!

Îmi exprim speranţa că semnificaţia acestui material nu va fi trecută cu vederea de anumiţi cititori care ezită să accepte pretinsa lui origine. Fără a ţine seama de opiniile privind plauzibilitatea comunicărilor extraterestre sau îngereşti, s-ar putea atrage atenţia asupra faptului că simplul act al structurării informaţiei în acest fel deschide posibilităţi de comunicare care, virtual, sunt inexistente într-un mod convenţional. Multe din informaţiile cuprinse în aceste pagini nu s-ar preta cu uşurinţă la alte modalităţi, mai obişnuite, de redare.

Mesajele au venit, mai întâi, sub forma non-verbală a unor unde şi pulsaţii, care au purtat conţinutul simbolic, concis, a ceea ce am denumit „informaţie metaconceptuală". Se pare că fluctuaţiile comunicărilor non-verbale s-au tradus, în mod automat, în „cuvinte şi expresii ce aproximează sensurile lor în limba engleză". S-a întâmplat adeseori ca singurul sistem conceptual uman cu o terminologie aproximativă să fie cel religios. De aici, folosirea ocazională a unor cuvinte şi expresii „creştine". Să nu se creadă că aceste cuvinte implică totdeauna sensurile ce li se atribuie în general. Adeseori, realitatea metaconceptuală pe care el sunt menite să o reprezinte trece cu mult dincolo de sensurile sugerate de aceste cuvinte în uzul lor contemporan.

Comunicările prezentate în această carte par a fi fost transmise pe cale neurobiologică. Se pare că, în timp ce comunicam cu aceste inteligenţe spaţiale, câmpurile noastre gravitaţionale biologice s-au contopit, puterile noastre de percepţie au fuzionat şi sistemul meu nervos le-a devenit accesibil, ca un canal de comunicaţie. În timpul convorbirilor, am perceput realitatea nu numai prin propriul meu mecanism de percepţie, ci, la fel de bine, şi printr-al lor. Sinteza care a rezultat a asigurat o aproximare relativ exactă, în limbaj uman, a conştienţei pe care au indus-o.

În cursul cooperării mele cu aceste creaturi, le-am intuit ca focalizări ale unor diverse perspective esenţiale. Uneori le-am considerat extraterestre, alteori îngereşti. Sporadic, am ajuns să cred că aceste entităţi sunt celule informaţionale într-un organism galactic

nedefinit. Spre sfârşitul transmisiunilor au apărut alte perspective, cu nuanţe mitice, pe care însă nu le voi comenta aici. Dar, indiferent ce termen vom alege pentru a defini aceste entităţi, scopul urmărit în timpul transmisiunilor nu a fost acela de a ne vorbi despre ele însele, ci despre propria noastră natură şi destinaţie pe această a treia planetă de la steaua pe care o numim Soare.

KEN CAREY

PREFAŢĂ de Sir George Trevelyan

Sincer, consider „Transmisiunile Seminţiei Stelare" o carte de o semnificaţie supremă. Obişnuiesc să fac nestingherit însemnări pe cărţile mele. Pe aceasta am însemnat şi am făcut sublinieri pe fiecare pagină, din pură bucurie la fiecare lucru dezvăluit, deoarece cartea transmite un mesaj de o importanţă vitală pentru zilele noastre.

Paginile conţin o comunicare din partea unei înalte surse spirituale, receptată şi înregistrată de Ken Carey în reşedinţa sa aflată într-o pădure a Americii de Nord. După opinia mea, această comunicare este atât de importantă pentru noi, deoarece în ultimii ani a existat tendinţa de a diminua importanţa comunicărilor la nivel spiritual. S-a pus tot mai mult accent pe potenţialul uman, mişcare ce decurge din psihologia transpersonală. Conform acesteia, sarcina vitală a fiecărui om este aceea de a porni pe drumul transformaţional, întrucât fiecare dintre noi reprezintă un punct responsabil în univers. A slăbit astfel accentul pus pe contactul cu tărâmurile mai înalte ale inteligenţei şi fiinţării.

Cu toate acestea, în zilele noastre se profilează, din ce în ce mai frecvent, forma avansată a intrării în rezonanţă deplin conştientă – o capacitate de a asculta lăuntric gândirea fiinţelor care operează la niveluri mai înalte de inteligenţă cosmică. Această punte dintre niveluri are, cu siguranţă, o importanţă vitală. Punctul de vedere holistic asupra lumii ne conduce la înţelepciunea misterelor, înţelepciune care ştie că Univers înseamnă Minte, că Dumnezeu este Viaţa, manifestându-se într-o diversitate infinită, că Planeta Terra este o creatură vie, o fiinţă integrală, al cărei creier şi sistem nervos va deveni umanitatea. Suntem acel punct în care natura devine conștientă de sine şi poate reflecta Ideile Vii din Gândirea lui

Dumnezeu.

Acest lucru ne face să înţelegem că generaţia noastră a atins un prag evolutiv, pe care îl putem trece prin puterea voinţei noastre

libere, pentru a ne extinde conştiinţa dincolo de limitele înguste ale gândirii egocentrice, legate de simţuri. Într-adevăr, umanitatea se apropie de naşterea întru conştiinţa unitară, ceea ce va determina o transformare în gândire şi viziune. Citez versurile din poezia lui Evelyn Nolt:

„Gloria numită Terra
O Terra, Pământ viu care respiri şi gândeşti.
În ziua în care te vom preţui
Aşa cum tu însuţi ne-ai preţuit pe noi
Se va naşte Omenia".
Şi, prin toată Lumina.
O rază de la Stea la Stea
Va cânta: Un fiu se naşte – Omenirea.

Această minunată „navă cosmică" numită Terra poartă încărcătura preţioasă a conştiinţei de sine şi poate da naştere la ceva cu totul nou în univers – o ierarhie de fiinţe spirituale (căci aceasta suntem) care pot alege în libertate drumul înapoi la Dumnezeu, ca parte a creaţiei devenită ea însăşi creatoare. de aceea, lumile îngereşti sunt profund interesate de această planetă, întrucât ea intră acum în cântul final al celei mai mari epoci din evoluţie, în care toţi avem un rol de jucat.

Şi iată că apare acum Transmisiunile seminţiei stelare, o carte menită să fie citită de toţi cei preocupaţi de trezirea spirituală din zilele noastre. Iată câteva din afirmaţiile sale:

Esenţa voastră reală este identitatea cu totalitatea fiinţării" /

„Recunoaşteţi în Conştiinţa colectivă unificată a întregii umanităţi, adevărata voastră Identitate" / „Scena este deja pregătită pentru apariţia Fiinţei planetare" / „Adevăratele veşti sunt cele care anunţă că

Fiinţa planetară, din care voi sunteţi o parte, începe să se trezească" /

„Cristosul este fiinţa singulară unificată a cărei conştiinţă o împărtăşim cu toţii. Impulsul venirii Sale este irezistibil. El se ridică precum o mare

Undă de energie irezistibilă". Această carte are în mesajul său o intensitate vitală, stimulatoare şi provocatoare. În vremurile noastre de zbucium, când mintea raţională anticipează doar sfârşitul, apare această speranţă supremă.

Tocmai pentru că lumea are să fie atât de nebună, rea şi periculoasă, îmbrăţişarea acestei viziuni superbe a unei forţe transformatoare, care ne inundă planeta cu Lumină şi cu puterea armonizatoare a Iubirii este întemeiată. E nemaipomenit să trăieşti într-o astfel de generaţie.

Citiţi Transmisiunile seminţiei stelare cu bucurie şi curaj, pentru că ne indică drumul spre Era Nouă şi ne arată că fiecare avem un rol în această epopee supremă a evoluţiei umane.

Capitolul 1 – UNICITATEA CONŞTIENŢEI

Eu vin din Prezenţa unde nu există al timp decât prezentul etern.

Chiar şi acum, în toiul acestei relaţii cu tine, păstrez conştienţa deplină a acestui tărâm şi a Fiinţei Universale care îl locuieşte. Port cu mine un mesaj care se va dovedi vital pentru voi, în aceste ultime zile ale istoriei voastre. Identitatea mea individuală ia fiinţă numai atunci când intru în contextul relaţiei mele individuale cu tine. Când nu va mai fi nevoie de mine în această calitate, mă voi contopi din nou cu Fiinţa care susţine tot ce fiinţează şi voi rămâne acolo, în unitate şi împlinire, până când următorul impuls mă va trimite într-o altă misiune. Până atunci, nu va exista nicio distincţie între mine şi Sursă. Împreună cu ceilalţi asemeni mie dorim, la această oră, să aducem omenirea la acelaşi nivel de conştienţă.

Sunt un focar de conştiinţă umană colectivă, dar nu poţi înţelege acum pe deplin ce poate să însemne aceasta. Încă nu bănuieşti ce ar putea să însemne unicitatea conştiinţei umane colective. Tu îţi derivi identitatea din actuala ta „formă” de expresie. Te simţi definit şi limitat de carne şi oase.

În acest moment, abia începi să-ţi înţelegi unitatea cu celelalte forme ale vieţii. Dacă ţi-aş mărturisi acum, când ai toate aceste definiţii restrictive despre tine, că reprezint un element sau un focar al conştiinţei voastre colective, aş fi, de fapt, mai puţin exact decât dacă ţi-aş spune că sunt un extraterestru. Corespund, într-adevăr, criteriilor acestui termen, deoarece vin din afara câmpului vostru planetar de influenţă. Aduc instrucţiuni speciei voastre, din partea organului conducător al Fiinţei galactice.

Atunci când îţi vei aminti adevărata ta natură şi vei începe să-ţi derivi identitatea din totalitatea fiinţei voastre, se va putea afirma cu deplin temei că sunt un element al propriei tale conştiinţe. Oricum, în

acel moment, nu mă vei mai percepe aşa cum o faci acum. Când te vei fi trezit la realitatea fiinţei tale adevărate, mă vei percepe, pe mine ca şi pe cei de felul meu, ca existând înăuntrul tău. Până atunci, mă vei percepe ca fiind în afară. Între condiţia prezentă şi natura ta adevărată nu este decât un voal cât se poate de diafan. Misiunea noastră este să te ajutăm să treci peste acest hiatus, să te trezim din somn, să te conducem spre împlinirea destinului tău.

În mod normal, starea de conştienţă pe care o reprezint nu se transpune în cuvinte. Îmi este greu să redau ce aş dori să comunic, numai prin cuvintele şi conceptele cu care eşti familiarizat. Limbajul vostru a fost conceput ca să faciliteze comerţul. Ceea ce alcătuim cu ajutorul componentelor acestui limbaj nu reuşeşte decât să aproximeze intenţia mea. Există un alt limbaj, mult mai vechi şi mai favorabil discursului la acest nivel, însă pe acesta l-ai uitat: este limbajul universal al luminii. Transferul lui de informaţii se realizează prin proiectarea efectivă de unităţi informaţionale vii. Aceste unităţi sunt, în acelaşi timp, mai precise şi mai cuprinzătoare decât cuvintele.

Aceste unităţi au fost menite transmiterii informaţiei organice cu un conţinut informaţional concis, însă cuprinzător. Simultan cu această comunicare conceptuală, obţii, subconştient, aceeaşi informaţie prin acest limbaj viu al luminii, deşi, preocupat cum eşti de cuvinte, nu vei fi conştient de el acum. Misiunea mea va fi îndeplinită în momentul în care te voi repune în legătură cu vechiul limbaj. Când vei învăţa să îngădui reducerea la tăcere a gândurilor tale şi vei începe să-ţi concentrezi atenţia asupra frecvenţelor vibraţionale lăuntrice, vei deveni conştient de o perspectivă mult mai cuprinzătoare asupra a tot ceea ce îţi spun acum. Până când informaţia dătătoare de viaţă, provenită de la sursa fiinţei tale, îţi va fi accesibilă într-un mod mai fluent, voi lucra în limitele structurii voastre lingvistice şi voi traduce totul cât pot de exact.

Fiinţele umane au tendinţa de a deveni prizonierele propriilor concepte. Trebuie să-ţi reaminteşti că atât cuvintele cât şi conceptele pot fi supuse greşelilor şi pot induce în eroare. Ele nu sunt ceva absolut. Nu le confunda cu realităţile pe care le reprezintă. Niciuna dintre afirmaţiile pe care le voi face nu poate fi luată drept absolută.

Aceasta nu înseamnă că aş proveni dintr-un loc vag. Dimpotrivă, înseamnă că toate cuvintele voastre nu sunt destul de exacte, încât să poată exprima nivelurile conştiinţei informaţionale pe care încerc să o

comunic prin ele.

Dacă totalitatea mesajului nostru va reuşi să răzbată până la câteva celule individuale din corpul vostru colectiv, aceşti câţiva ar putea traduce această informaţie în forme de expresie culturală, care ar determina trezirea voastră mult mai eficient decât manipulările noastre făţişe ale procesului istoric. Mesajul care ţi se dezvăluie în aceste pagini este cheia care va debloca propriile voastre sisteme latente de admisie informaţională. Suntem aici pentru a te pune în legătură directă cu sursa tuturor informaţiilor.

Misiunea noastră este de a readuce starea de conştienţă existenţă înainte de Cădere, tuturor fiinţelor capabile să rezoneze, oricât de diferite ar fi ele, indiferent de mediul din care provin şi apelând la orice structuri conceptuale ce ar părea adecvate. Aceşti indivizi vor fi, apoi, instruiţi să traducă această conştienţă în forme de schimb informaţional, potrivite situaţiilor lor culturale respective.

Pe măsură ce această conştienţă se infiltrează tot mai adânc în nivelurile zilnice ale funcţionării umane şi tot mai multe celule individuale umane îşi dau seama de „ce se întâmplă”, schimbul va fi accelerat exponenţial. În cele din urmă, presiunea psihică exercitată de o masă critică a omenirii va atinge niveluri care să fie suficient de mari pentru a înclina balanţa. În acel moment, restul omenirii va experimenta o transformare instantanee, de proporţii pe care acum nu poţi să le concepi. Atunci, vraja aruncată asupra speciei voastre, cu mii de ani în urmă, când aţi plonjat în luminile binelui şi răului, va fi ruptă pentru totdeauna. Chiar şi acum, datorită influxului tămăduitor provocat de noua informaţie, vraja începe să se ridice. Chiar în timp ce rostesc aceste cuvinte, câmpurile de forţă materializatoare ale dependenţei şi limitării încep să-şi piardă influenţa asupra conştiinţei tale.

În timpul acestei perioade de transformare vibraţională, fiecare dintre voi vă avea de jucat o varietate de roluri: va traduce impulsul vital în tipare potrivite mediului înconjurător în care trăieşte şi va exprima acest impuls în existenţa sa zilnică. Acum îmi contopesc conştiinţa cu celulele corpului tău, pentru a te înzestra cu o parte din informaţia mai concretă pe care o împărtăşesc uneori, însă voi face acest lucru cât mai rar posibil. Funcţia mea primară este aceea de a-ţi arăta cum să te racordezi la aceste sisteme de date. Călăuzit fiind, vei învăţa să te eliberezi de autodefinirile tale, să te deschizi faţă de

experienţa unei realităţi mult mai cuprinzătoare decât crezi că este posibil în prezent şi să te întorci la un nivel de conştiinţă în care să fii capabil să comunici cu noi, nu prin cuvinte şi concepte stânjenitoare, ci direct, prin comuniune cu tot ce fiinţează.

Vrei să ştii mai multe lucruri despre extratereştri? Vrei o definiţie a îngerilor? Suntem voi înşivă, suntem tu însuţi, în trecutul şi viitorul îndepărtat. Suntem tu, aşa cum ai fost, cum ai putea fi şi cum eşti, de fapt, dacă nu ai fi căzut din starea originară, de graţie. Existăm într-un univers paralel, al non-formei, trăind ce ai fi trăit şi tu, dacă nu te-ai fi asociat cu procesele materializatoare. Eu funcţionez în această calitate ca moaşă la naşterea ta în lumea formei. Sunt un înger al destinului, un mesager din stele, dar sunt, totodată, reflectarea unităţii tale înainte şi după materie. Sunt aici ca să intru în conştiinţa ta, sunt aici ca să te trezesc.

Unindu-mă acum cu tine în această comunicare, care este în acelaşi timp şi o comuniune, pot întrevedea o perioadă viitoare de unificare. Îi intuiesc realităţile ciudate şi copleşitoare. Mă simt ca un explorator într-un ţinut vast şi nemarcat. Oare îţi dai seama de caracterul special şi nemaipomenit ale realităţii fizice ca atare? Simt, deopotrivă, plăcere şi durere când intru în evenimentele vieţii tale.

Simt durere la intuirea potenţialului pe care-l văd risipit şi la propria mea însărcinare de a mă exprima prin cuvinte; dar simt bucurie la tot ce percep prin simţurile tale.

Deşi canalele tale senzoriale constituie, în dependenţa ta exclusivă de ele, marea ta limitare, ele sunt şi minunate instrumente de percepţie. Ele sunt, într-adevăr, încununarea calităţilor tale şi tragicul tău cusur. Pentru prima oară am prilejul să percep realitatea în acest fel. Niciodată nu am mai văzut structura timpului şi a spaţiului redusă la asemenea tipare, complicate în frumuseţea lor. Aş vrea să privesc o vreme prin ochii tăi şi să cuprind culorile şi camera şi copacii care se văd pe fereastră şi m-aş desfăta în felul tău curios de a percepe lumina

— Ca iluminare! M-aş bucura să pot explora lumea ta, cu un aer copilăresc şi jucăuş. Acum înţeleg mai bine cum ai putut fi amăgit – ce tărâm adânc de forţe înfiorătoare este acest plan material!

Totuşi, nu vei mai putea continua să zăboveşti mult timp pe-aici, dacă nu ne apucăm de treburile noastre, cele ce ne sunt la îndemână.

Multe din lucrurile pe care le văd acum nu vor mai supravieţui prea multor ani de ignoranţă umană. E important să folosim acest timp,

pentru a-ţi furniza informaţia necesară. este important să te restabilim ca mecanism central de control pe această planetă, într-o stare de funcţionare automată. Poate că va veni o zi, după ce totul va fi reaşezat în ordine, când vom putea petrece o vreme împreună, bucurându-ne de minunăţiile creaţiei. Aş fi încântat de ocazia unei călătorii împreună cu tine, să văd ce îmi vei arăta prin ochii tăi, să aud ce vei auzi cu urechile tale, să simt amprenta ţărânei pe această minunată substanţă care este totodată şi soare, şi piatră. Dar acum avem de lucru. Trebuie să plăsmuim uneltele conceptuale care te vor elibera.

CAPITOLUL 2 – CEALALTĂ REALITATE

În starea firească de fiinţare nu ai un simţ al identităţii distincte de

Creator, cu excepţia momentelor în care te găseşti antrenat într-o relaţie. La acest nivel de fiinţare, identitatea ajunge în centrul atenţiei în contextul unei relaţii cu un alt aspect al fiinţării, care a devenit obiectivat, aşa cum identitatea mea ca mesager ceresc a luat naştere prin relaţia cu tine. Când nu are loc o asemenea relaţie, această expresie particulară a ta pur şi simplu nu există şi atunci pluteşti fără efort în potenţialitatea lui Dumnezeu. Nu „tu" eşti cel anihilat, ci toate acele trăsături care te definesc. Astfel, eşti eliberat de influenţa lor restrictivă şi devii capabil să te extinzi într-o stare de iubire şi perfecţiune.

Dacă s-ar întâmpla să fie nevoie de tine într-o funcţie anume, „tu".

vei continua să exişti acolo, deoarece identitatea formei tale este o celulă specifică într-un organ specific dintr-o fiinţă mai cuprinzătoare.

Când va veni următorul impuls energizant, îţi va aduce, odată cu definiţia, şi instrucţiunile. Astfel vei ajunge la mărimea focală adecvată oricărei cerinţe.

În cursul existenţei tale, oscilezi continuu ca funcţie ondulatorie, ceea ce în esenţă şi eşti, din focalizare în nefocalizare, intrând în definire şi ieşind din ea, mişcându-te întotdeauna înainte şi înapoi ca un pendul de ceas sau ca inima unui atom, din unitatea fiinţării cu

Dumnezeu, spre o expresie finită a potenţialului infinit al lui Dumnezeu şi iar înapoi în unitate, mereu înainte şi înapoi. Acesta este ritmul natural al existenţei tale, după cum este şi al meu. Acesta este cântul lui Dumnezeu, ritmul Vieţii însăşi.

De câte ori impulsul divin apelează la serviciile tale şi te aduce în formă, întâlneşti alte fiinţe, de o varietate infinită, în misiuni sau incursiuni prin lumi de lumină şi iubire, care sunt imposibil de descris.

Când se întâmplă lucrul acesta, trăieşti, pe durata contactului vostru, atât experienţa identităţii cât şi a unei lumi a timpului linear, însă pe durata întâlnirii, păstrezi conştiinţa unităţii cu Creatorul. „Nu pierzi certitudinea de a fi una cu Dumnezeu". Deşi eşti conştient de identitatea formei tale şi de mişcarea timpului, oscilezi, mai rapid decât viteza luminii, între starea ta premanifestă şi forma ta cu rol de specie.

Iată exact ce săvârşeşte tot timpul fiecare atom al speciei fizice.

Înainte de Cădere, ai avut putinţa să-ţi deplasezi centrul conştienţei după bunul plac, de la dumnezeire la identitate, de la formă la metaformă.

Erai liber, cum s-ar spune, să vii şi să pleci, după cum doreai, liber să pui în valoare orice aspect al fiinţei tale care se potrivea situaţiei. În acest fel sunt făcute toate creaturile.

Când te regăseşti în stare nealterată, sănătoasă, funcţionezi, în acelaşi timp, în două relaţii. Jumătate din timp eşti concentrat asupra identităţii tale cu forma, iar cealaltă jumătate, asupra unităţii tale cu

Totalitatea A Ceea Ce Este. În starea de conştiinţă după Cădere, te pomeneşti având conştienţa blocată de-o singură parte, în timp ce substanţa autentică a fiinţei tale continuă să funcţioneze de ambele părţi. Astfel se explică existenţa inconştientului. Cu toate că încă exişti în cealaltă realitate, tu dormi. În realitatea pe care acum o iei drept singura posibilă, eşti fragmentat; umanitatea pare a fi compusă dintr-o multitudine de fiinţe.

În cealaltă realitate eşti numai tu. „De fapt numai unul din voi trebuie să audă acest mesaj". Este important să te reîntorci la conştienţa sinelui tău adevărat. Pentru că, deşi exişti în ambele realităţi, faptul că nu eşti conştient de identitatea cu Creatorul întrerupe cursul informaţiei dătătoare de viaţă spre acea parte din tine care există în formă. Existenţa ta în identitate cu Dumnezeu este realitatea din care izvorăşte tot ce e viaţă. Focalizarea atenţiei exclusiv asupra formei restrânge în mare măsură şi, eventual, întrerupe fluxul curenţilor vitali.

În timp ce caut, în sistemele tale de memorie, un cuvânt care să exprime ceva din realitatea în care exişti ca unul şi acelaşi cu

Creatorul, găsesc cuvântul american indian „nagual”, care înseamnă

„Tot ceea ce nu poate fi denumit. Este un cuvânt potrivit pentru tărâmul fiinţării, al unităţii. Îl voi folosi ca să mă pot face înţeles în continuare.

În starea de conştienţă dinainte de Cădere, tu exista e în nagual – totul, toate, nimicul, vidul primar unde totul există într-o stare potenţială. Acesta este Creatorul care învăluie Creaţia, după cum marea înconjoară un peşte. În afara acestui nagual, eşti chemat de multe ori să rămâi, atât cât cuprinde spaţiul unei relaţii, în opusul tău.

„Tonalul” – tot ceea ce poate fi denumit, lumea imaginară a lui

Dumnezeu, în care există toate diferenţele aparente. Acesta este termenul de joacă pentru Tot Ce Este. Tonalul îşi trage seva din nagual, nu poate exista despărţit de acesta. În timp ce nagualul este o stare dinamică, dar totuşi stabilă, o stare de repaus, tonalul, sau universul fizic manifestat, se află în perpetuă apariţie sau dispariţie.

Această oscilaţie are loc în toate lucrurile manifeste, de la cea mai mică particulă subatomică la cele mai mari galaxii.

Noi cu toţii, îngeri, oameni, orice poate fi denumit, existăm în formă numai jumătate de timp. În cealaltă jumătate, existăm în totalitatea fiinţei – pe care am numit-o nagual sau Dumnezeu-Tatăl.

Viaţa lui Dumnezeu – Tatăl animă toată Creaţia. Această realitate este cea înspre care oscilează, înainte şi înapoi, şi în care există, în jumătatea timpului, toate creaturile nealterate, sănătoase. În această realitate, nu existăm în timp sau spaţiu, pentru că acestea sunt noţiuni pe care le putem denumi, ambele fiind trăsături ale universului manifest. Din această stare nespaţială şi atemporală ne extragem toată energia, fericirea şi hrana – fapt cu valabilitate generală, chiar şi pentru voi, cei care vă aflaţi în starea decăzută. Diferenţa constă în faptul că, în starea decăzută, nu îţi dai seama de acest proces, la care eşti astfel împiedicat să participi în mod conştient.

Întrucât ţi-ai pierdut capacitatea de a oscila în conştiinţă între cele două realităţi în care trăieşti, eşti constrâns la conştienţa exclusivă a tonalului, a materialului, a lumii conceptuale. Cu toate acestea, îţi primeşti mai departe hrana de la lumina nagualului, însă acum nu în mod direct, ci numai prin animale, plante şi minerale. Eşti inconştient de fiinţă şi conştient numai de formă.

Cum de ai pierdut capacitatea de a-ţi deplasa conştiinţa de la

dumnezeire la identitate, de la formă la metaformă? Cum de ai pierdut conştienţa de Dumnezeu? Cum de ai „căzut” în iluzia separării?

Îţi voi spune cum, s-a întâmplat printr-o lipsă de credinţă.

S-a întâmplat prin pierderea încrederii în perfecţiunea absolută a planului universal, determinată de intrarea în existenţă a unui singur factor: teama, şarpele din Rai, diavolul din istorie. Printr-un raţionament subtil, această fiinţă te-a încurajat să te mişti într-un tipar de activitate care a fost denumit „păcatul originar”. Însă tu nu ai fost conceput să te mişti vreodată în acest tipar de activitate. Printr-o minciună isteaţă şi subtilă, ai fost convins nu chiar să încetezi a crede în Dumnezeu, ci să încetezi de a crede exclusiv în El.

În momentul în care ai făcut acest lucru, conştiinţa ta a început să se deplaseze dinspre teocentrism spre egocentrism şi, pentru prima oară, ai devenit mult mai conştient de identitatea ta în formă, decât de identitatea în Dumnezeu. Această deplasare de conştienţă a fost minimă la început, însă suficientă pentru a porni o lungă spirală descendentă, prin nivele tot mai dense ale controlului energetic şi ale restricţiei. Pentru că Satana, ispititorul tău, este influenţa materializatoare care – la locul ce i se cuvine – este responsabilă de condensarea energiei pentru crearea materiei.

În timp ce tu te concentrai tot mai mult asupra identităţii tale cu forma, ai început să te gândeşti la apărarea acelei forme, prin structuri ale egoului, inutile şi împovărătoare. Devenea tot mai greu să eviţi identificarea ta cu experienţa. Ai început să transferi, în noile relaţii, modele anterioare de comportament. Acest fapt te făcea tot mai puţin eficient în acele relaţii, întrucât nu mai erai pe deplin prezent, nemaifolosind deplinătatea potenţialului disponibil. Ai început să construieşti în jurul tău structuri mentale activate, ce te făceau prizonierul lor. Erai atras, prin simplă acţiune gravitaţională, spre acele tărâmuri ale spaţiului unde energia era în proces de condensare, acolo unde se crea materia. De-a lungul liniilor magnetice ale structurilor tale mentale au început să se adune particule de substanţă fizică, determinându-te să te identifici cu nivele tot mai dense de expresie fizică.

Acest proces a durat multă vreme, înainte de a te fi pomenit într-un aşa-zis Rai fizic. Atunci când, în sfârşit, ai ajuns acolo, căzuseşi, deja, mult din starea originară de graţie – cu toate că mai funcţionai încă la un nivel de conştiinţă destul de ridicat faţă de condiţia ta

actuală – pentru a putea da naştere la toate miturile şi legendele paradisului fizic. Grădina fizică a Raiului a durat multe secole terestre, până când impulsul proceselor de materializare te-a făcut să te bazezi atât de mult pe simţurile fizice, încât ai ajuns să fii deconectat de la sursa de alimentare „directă" cu lumina divină.

În realitate, nu ai fost niciodată despărţit de această hrană, însă, deoarece simţul tău de identitate a ajuns aproape exclusiv legat de corpurile tale fizice, creşterea densităţii lor a început să ceară din ce în e mai multă substanţă terestră pentru susţinere. În final, ai atins un punct în care nu mai putea satisface dorinţele corpurilor tale fizice, fără „muncă". În acest punct, atestă cronicile voastre, ai fost „izgonit din Rai". În adevăr, nu ai fost niciodată izgonit din Grădina Raiului. Ea există încă, învăluindu-te chiar şi acum.

Limbajul nu poate să comunice decât la un singur nivel la un moment dat. Totuşi, Căderea a fost un fenomen simultan pe mai multe niveluri. În timp ce te înfăşurai în straturi crescânde de identificare materială, deveneai tot mai fragmentat în interiorul tău. Din cauză că începeai să introduci în relaţiile tale simţul identităţii bazat pe legăturile anterioare, nu numai că ai slăbit propria ta prezenţă şi eficienţă în relaţiile curente, ci ai creat o fragmentare înăuntrul tău. Cu toate că niciuna din experienţele tale trecute nu a fost destul de cuprinzătoare încât să te identifici cu ea pe deplin în momentul prezent, te bazai totuşi pe aceste experienţe, în vederea înţelegerii şi abordării momentului prezent. Astfel, întregul proces al Căderii a fost însoţit de o fragmentare corespunzătoare a simţului tău de identitate, a tuturor modalităţilor de a concepe Sinele.

Odată ajuns în Grădina fizică a Raiului, te percepeai deja ca o pluralitate de fiinţe. A intrat în joc procesul sexual, în vederea producerii de proiecţii fizice, în cadrul cărora aceste entităţi aparent separate, în care te-ai fragmentat, puteau lua şi ele formă. Chiar şi astăzi, aceste fiinţe, aparent separate, nu sunt decât reflectările tale fragmentate. În starea decăzută, le percepi pe acestea ca separate şi distincte.

Cu toată zarva făcută în jurul Căderii şi a păcatului originar, pot să-ţi spun că nu eşti prizonierul evenimentelor care s-au strecurat în colţurile obscure ale memoriei voastre colective. Nu te-ai născut întru păcat. Te naşti zilnic întru Prezenţa lui Dumnezeu, dar zilnic reactualizezi nesăbuinţa originară, înregistrată de toate cronicile

vechi.

Zilnic comiţi păcatul originar; zilnic mănânci din fructul oprit şi, din clipă în clipă, întăreşti zidurile închisorii tale, permiţând unui proces dubios de gândire raţională să se strecoare între tine şi intuirea nemijlocită a Voii lui Dumnezeu.

Această ezitare te-a dus la căderea iniţială din starea de graţie şi aceeaşi ezitare te ţine acum în starea decăzută. Ar trebui să nu existe niciun interval între determinarea necesităţii de a acţiona şi implementarea respectivei acţiuni. Această interferenţă raţională te-a făcut să te poticneşti în dansul tău primordial al încrederii întru

Dumnezeu. Acum tu dormi, de fapt, sub influenţa unei vrăji – am putea spune, iluzie care te împiedică să îţi exerciţi dreptul tău natural – claritatea percepţiei. Misiunea noastră pe această planetă este să te trezim din somn prin orice mijloace vor fi necesare.

CAPITOLUL 3 – UMBRA CREAŢIEI VIITOARE

Încă de la primul suflu divin, la începutul tuturor lumilor, a fost prestabilă existenţa creaţiei în limitele ritmicităţii expansiunii şi contracţiei. Ar veni, în cele din urmă, o vreme în care universul fizic ar înceta să se mai extindă şi ar începe să se contracte. Hinduismul a numit acest proces inspiraţia şi expiraţia lui Brahma, procesul prin care

Dumnezeu expiră întreaga creaţie, pentru ca apoi să inspire totul înapoi.

În acest moment al timpului liniar, suntem foarte aproape de mijlocul acestui ciclu; în curând vom atinge jumătatea exactă a intervalului dintre expiraţia şi inspiraţia lui Dumnezeu. Universul a început să se apropie de acest punct de mijloc în momentul în care au apărut pe suprafaţa Terrei organismele unicelulare, însă punctul de mijloc încă nu a fost atins. El va coincide cu fenomenul ce a ajuns să fie denumit A Doua Venire a lui Cristos.

Orice sistem vibraţional urmează să-şi inverseze impulsul direcţional, asemeni unui pendul într-un punct extrem al oscilaţiei sale, trece printr-un moment de repaus complet, înainte de a-şi relua mişcarea în sensul opus. Deoarece repausul sau încetarea totală a mişcării constituie contrariul timpului, exact în momentul apariţiei sale ia naştere un interval de non-timp, un moment de eternitate. Acelaşi interval de non-timp apare de mai multe ori în fiecare secundă, atunci când atomii lumii fizice vibrează spre ambele sensuri. Acest

interval reprezintă o deschidere înspre nagual, o intrare în Prezenţa din care izvorăşte întreaga energie a vieţii.

Ce se întâmplă atunci când un univers îşi încetează expansiunea şi începe să se contracte? Ce se întâmplă atunci când un cosmos atinge punctul exact al schimbării direcţiei, ajungându-se într-un moment de repaus absolut? Vei avea prilejul să afli foarte curând, întrucât acest eveniment se găseşte chiar în faţa ta în timpul liniar. El va pregăti o deschidere pentru apariţia a ceva incomprehensibil. Înainte de a ne opri asupra naturii acestui fenomen şi a implicaţiilor sale pentru fiinţele umane, să luăm în considerare, pe scurt, câte ceva din natura ta, aşa cum se prezenta înainte de Cădere.

Întreaga istorie biologică a acestei planete nu a fost decât umbra aruncată asupra materiei de apropierea ta. Este modul în care pietrele, apa şi aerul au început să reacţioneze la prezenţa ta, căci eşti Viaţa însăşi. Eşti ceea ce există mai presus de dualitate, dincolo de tendinţele materializatoare, dincolo de toate restricţiile spaţiului şi timpului. Conştienţa ta este, în acelaşi timp, infinită şi eternă. Ea poate sălăşlui în limitările materiei şi poate percepe prin intermediul oricărui sistem de filtrare pentru care ai opta; însă, în stare de funcţionare nealterată, ea nu este legată şi nici limitată de aceste sisteme.

Dimpotrivă, ea foloseşte aceste sisteme drept instrumente pentru percepţie, explorare şi aventură.

Aflat în afara timpului şi spaţiului, eşti una cu Creatorul, cu Tot ce este, cu Sursa. Însă atunci când conştienţa ta se mişcă în contextul unui univers manifest, devii fiul, Cristosul. În esenţă, eşti relaţia stabilită între Spirit şi Materie, eşti mediatorul, puntea, mijlocul prin care Creatorul se raportează la Creaţie. Eşti Viaţa, aşa cum se raportează la planeta Terra, eternitatea raportată la timp, infinitul la finit. Deşi, momentan, te percepi ca o specie separată şi fragmentată, tu eşti de fapt o fiinţă unică, împărtăşind deplina conştienţă a

Creatorului. Eşti adus într-o expresie vie, concentrată, atunci când eşti înăuntrul creaţiei, prin felul cum reacţionează la prezenţa ta spaţiul şi timpul, materia şi energia, marea şi stânca.

Cristos fiind, singura conştiinţă zămislită a tatălui, ţi s-au atribuit un număr de calităţi remarcabile – poţi să te extinzi şi să te contracţi în concordanţă cu focarul atenţiei tale; eşti destul de mare ca să cuprinzi toată creaţia şi, totuşi, destul de mic ca să urci înăuntru. Tatăl – Creatorul tău – impregnează şi El creaţia, dar într-un mod

deosebit de al tău: în vastitatea Sa, El înconjoară creaţia. Fiinţa Sa îmbibă universul fizic, toate stelele, soarele, planetele din sistemul tău solar, galaxiile îndepărtate, însă El se bizuie pe tine, ca focar al atenţiei Sale.

Eşti atenţia Sa specifică. În calitate de focar al atenţiei Creatorului, ai cutreierat întinderile creaţiei timp de miliarde de ani, când în expansiune, când în contracţie, intrând şi ieşind dintr-o galaxie în alta, mereu în alte sisteme stelare. Oriunde mergi, vezi materia pe care a creat-o tatăl tău; observi diversele forme minunate pe care acesta le poate lua: sorii măreţi, giganţii roşii, piticii albi, galaxiile uriaşe rotindu-se în spirală, quasarii, găurile negre, găurile albe.

Priveşti contorsiunile incredibile ale timpului şi ale spaţiului, care au loc în diferite câmpuri gravitaţionale prin care treci. Observi planetele, lunile, asteroizii şi cometele ce se rotesc în fiecare sistem solar pe care îl vizitezi. Hoinăreşti peste tot, tu, reprezentarea tatălui, atenţia tatălui, şi te bucuri de lumile chemate întru fiinţare.

Toate aceste lumi sunt însă lumi fizice, plămădite din materie.

Sunt făcute din atenţia-energie concentrată a Tatălui. Ele au o anumită substanţă, o anumită soliditate care ţie, ca spirit, îţi lipsesc. Îţi dai seama că aceasta este limitarea lor, că ele sunt diferite şi concretizate într-o mulţime de moduri în care tu eşti definit şi concretizat. Totuşi, ceva te intrigă la aceste lumi.

Treptat, îţi vine o idee. Începi să te întrebi dacă nu ar fi posibil, într-un fel sau altul, să te îmbraci în materie şi să-ţi construieşti un corp fizic în care ai putea apoi să călătoreşti, percepând materia din aceeaşi perspectivă din care se percepe ea însăşi. Ideea conţine un paradox după altul! Şi, cu toate acestea, ceva referitor la ea te pune pe gânduri… Iată o enigmă, iar enigmele sunt pasiunea ta. Ideea te frământă tot mai mult şi, în timp ce eonii trec, încerci să găseşti o modalitate de a o pune în aplicare.

Până în acel moment, în univers nu a existat viaţă biologică.

Pietrele aveau o conştiinţă limitată, dar aceasta nu era sensibilă la intenţia spiritului tău. În stările solide, lichide sau gazoase, materia, aşa cum a definit-o Tatăl tău, s-a comportat destul de predictibil, conform principiilor fizice fundamentale neatinse până atunci.

În cursul călătoriilor tale prin universul fizic, întotdeauna ţi-ai păstrat conştiinţa strict separată de materia pe care o observai, dar, din momentul în care ţi s-a năzărit acest plan, totul s-a schimbat. Ai

privit în jurul tău până ai găsit o planetă potrivită pentru ceea ce ţi-ai pus în gând; nici prea caldă, nici prea rece, situată într-un sistem solar stabil şi tânăr. Apoi, ţi-ai focalizat atenţia şi corpul tău vibraţional într-un mod cu totul nou, foarte deschis, al dăruirii de sine, un gest plin de putere şi iubire. Uşor, încet, ai început să te apropii de planetă.

În timp ce marginile extreme ale câmpului tău vibraţional au început să atingă planeta, particulele materiei, până atunci inerte, au început să vibreze uşor în ritmurile fiinţei tale, punându-se în acord cu modelele energetice aflate la periferia conştiinţei tale. Acolo, pe fundul oceanului precambrian, ele au început să se combine şi să formeze primele celule, primele receptacule minuscule ale conştiinţei tale.

În noua ta orientare, cu noua formă de atenţie, printr-un gest de acţiune infinită pentru această planetă, ai început să-ţi oferi conştiinţa ca ofrandă pe crucea spaţio-temporală a realităţii materiale. I-ai îngăduit să se îmbrace în limitările substanţei fizice, acceptându-i restricţiile. Ai îngăduit atomilor şi moleculelor care formau primele celule să învie prin conştiinţa ta, de-a lungul liniilor propriului tău câmp vibraţional. În acelaşi stimă în care ai îngăduit conştiinţei să se îmbrace cu particule care fuseseră supuse legilor procesului materializator, ai învăţat materia Terrei să se înalţe într-un dans al bucuriei împreună cu spiritul tău.

Pe măsură ce te apropiai tot mai mult de planetă, formele vieţii care se conturau au început să înglobeze tot mai mult din conștiența ta. Te-ai destins, te-ai deschis şi a dăruit. Ai impregnat Terra cu viaţa ta, cu fiinţa ta însăşi. Ai privit-o printr-o mulţime de ochi şi ai auzit-o cu o mulţime de urechi.

Înainte de întrupare erai unic. Îţi aflai identitatea din totalitatea relaţiei dintre Creator şi creaţie. Erai pe deplin conştient şi alert. Erai

Cristosul, conştient de sine, unificat şi integrat. Ţi-ai dat seama că, pentru a realiza întruparea, ar trebui să laşi o parte din identitatea ta să rămână între creaturile pe care le aduceai la viaţă. Fiecare dintre aceste creaturi ar trebui să posede un tip de conştiinţă holografică, care să gândească despre sine, pe bună dreptate, ca fiind în mod simultan atât parte cât şi întreg. Totuşi, prezenţa acestei conştiinţe putea să devină o certitudine numai după ce procesul de întrupare era îndeplinit.

În timpul ieşirii tale propriu-zise la suprafaţă prin substanţa Terrei, a existat posibilitatea ca anumite creaturi să devină auto-active;

de aceea a trebuit să existe şi un mijloc de a reglementa dezintegrarea ta, din exterior; ai dorit ca o parte din tine să observe întregul proces.

Aşa că, în timp ce te pregăteai să intri în relaţia planetară, ai creat fiinţe care să reprezinte starea ta originară de conştiinţă unificată.

Aceste fiinţe sunt îngerii. Valoarea, ca şi limitarea lor, vine din faptul că ei nu înţeleg procesul pe care îl întreprinzi. Primiseră instrucţiuni de a nu interveni în evenimente, până aproape de finalul procesului. Apoi, în momentul primirii unui semnal prestabilit, ei urmau să intre în comuniune cu fiinţele umane de pe Terra în timpul respectiv şi să le ajute să se trezească la starea originară a conştiinţei tale unificate. Am primit acest semnal cu aproape două mii de ani în urmă.

Au fost necesare două milenii de pregătiri pentru mesajul pe care-l aducem. A trebuit să vă educăm, înainte ca o asemenea comuniune să devină posibilă. Dar clipa a sosit. Am primit instrucţiuni să te trezim, ca să-ţi aduci aminte de rostul tău, ca să-ţi aduci aminte de Sine. E

timpul să înceapă ciclul final al creaţiei conştiente, pe parcursul căreia creaturile Terrei, ele însele, participă la desfăşurarea proiectului lor.

Corpul pe care îl creaţiei pentru adăpostirea conştienţei lui Cristos va fi un corp mobil, alimentat cu intenţiile creatoare ale tatălui, capabil să-şi părăsească mama în momentul împlinirii.

Capitolul 4 – UN INTERVAL DE NON-TIMP

Atunci când universul va atinge un punct de expansiune maximă, va avea loc un fenomen unic. Va exista un moment când toate legile întreţinerii creatoare a materiei fizice şi toate procesele de materializare vor fi suspendate. Datorită vitezelor relative ale diferitelor sisteme stelare, acest eveniment nu va fi trăit simultan în toate părţile universului, ci va străbate ca un val marea creaţiei. În interiorul acestui fior de non-timp se va afla atenţia conştient focalizată a Creatorului. Trecând prin lumile materiale, ea va rămâne şi va sălăşlui în toate formele vieţii care au un circuit capabil să-i oglindească esenţa. Acesta este momentul când Creatorul va pătrunde în interiorul creaţiei, momentul pentru care încercăm să vă pregătim.

Acest moment reprezintă atât de puţin înţeleasa A Doua Venire a creştinătăţii. Este evenimentul pe care l-au anticipat civilizaţiile

primitive, numindu-l „întoarcerea zeilor”.

Civilizaţia Maya a mers până acolo încât a precizat că evenimentul va avea loc în ceea ce voi socotiţi a fi anul 2011 e.n. Cu toate că multe din tradiţiile voastre fac aluzie la ceea ce urmează să se întâmple, niciuna dintre ele n-a exprimat în mod adecvat grandoarea impactului pe care-l va avea un asemenea eveniment. Într-adevăr, nicio structură conceptuală nu este capabilă, de una singură, să evoce enormitatea evenimentului ce va avea loc în curând. Cei familiarizaţi cu scripturile numeroaselor voastre popoare ar trebui să fie să în măsură să înţeleagă ce se întâmplă, pentru că acestea sunt vremurile despre care s-a vorbit. Însă trebuie să vă daţi seama că nu Dumnezeu a inventat cuvintele folosite în scripturi. Le-a aranjat doar în ordinea în care ar aproxima cel mai bine intenţia Sa. Conferirea unui sens precum şi înfăţişarea a tot ce se-ntâmplă, de fapt, necesită cursul vieţii biologice în totalitatea ei. Cuvintele sunt în măsură să simbolizeze toate acestea, dar nu sunt de-ajuns pentru a le zugrăvi într-o formă de sine-stătătoare. dacă vrei să cunoşti adevărul cel mai profund al scripturilor, nu te bizui numai pe cuvinte, ci pe marele avânt al spiritului din adâncul sufletului tău; pentru că acolo se plămădeşte istoria vie. Într-o manieră imposibil de conceput pentru intelectul tău raţional, acest eveniment iminent „este” istorie umană.

Suma a tot ceea ce s-a întâmplat nu este decât umbra aruncată acestui eveniment viitor. Într-un sens foarte real, încă nu te-ai născut.

Te găseşti într-o stare embrionară. mai ai de primit de la Dumnezeu amprenta definirii Sale. Pe parcursul lungilor ani de istorie umană, specia voastră n-a încetat să formeze celulele care vor cuprinde aspectul direcţional al corpului fizic al Creatorului în sânul creaţiei.

Perioada de gestaţie pe această planetă a pregătit doar scena pentru apariţia Fiinţei Planetare, care acum primeşte o formă definită. Această

Fiinţă planetară sunteţi voi înşivă.

Ţi-a trecut vreodată prin minte că probabilitatea fiinţării tale aici este infinitezimală? Dacă nu erai aici, ca dovadă vie a imposibilului, s-ar fi putut concepe o pledoarie perfectă pentru non-existenţa ta. În cadrul legii care, din necesitate, a fost instruită pentru a crea şi guverna aceste ţinuturi ale materiei, existenţa vieţii biologice nu ar fi posibilă, dacă ea n-ar fi pătruns prin singurul moment în care această

lege a fost suspendată. Iată care este originea biologiei: fuziunea dintre spirit şi materie. Impactul acestui moment creator singular este atât de vast, atât de pătrunzător, încât undele de şoc propagate înaintea sa au dat naştere întregii vieţi biologice care există acum pe planeta voastră.

Trăieşti în umbra unui eveniment care încă nu a avut loc. Şi totuşi, tu eşti acela care, sub toate straturile falsei sale identităţi, cauzezi acest eveniment, pe măsură ce te apropii tot mai mult de Terra.

Privind din contextul istoriei terestre, s-ar părea că pe această planetă a existat o progresie de forme vii din ce în ce mai complexe, evoluând spre niveluri din ce în ce mai înalte de conştiinţă. În aparenţă, a avut loc un proces evolutiv, dar nu este aşa. Ce se întâmplă, de fapt, este căderea materiei Terrei sub influenţa corpului tău vibraţional. Această influenţă creşte, fireşte, pe măsură ce te apropii. Numai atunci când centrul spiritului tău va atinge centru Terrei, viaţa pe această planetă se va manifesta în plenitudinea ei.

Acest lucru nu ar trebui să fie atât de greu de înţeles. Ceea ce ai considerat până acum ca fiind istorie sau, cu alte cuvinte, evoluţia speciei, este numai ceea ce ai putut observa prin mediul distorsionat al unei inteligenţe fragmentate şi subiective, blocate pe orientarea trecutviitor a timpului liniar. Dintr-o asemenea perspectivă, actul creaţiei poate părea un proces progresiv, secvenţial. Însă, în măsura în care reuşeşti să te identifici cu spiritul ce îţi conferă conştiinţă, lucrurile devin mult mai simple: încă nu ai ajuns. Faptul că stai aici şi citeşti aceste cuvinte este numai reflectarea somnoroasă a totalităţii tale inconştiente, în timp ce se pregăteşte să se dezvăluie pe deplin, în ziua trezirii.

Viaţa ta adevărată va începe atunci când Creatorul îţi va dărui definirea Sa în formă. În pântecele istoriei, specia voastră a fost definită mai întâi de Mama Terra, care ajută la prepararea lutului. Tot ce o interesează este să dea forma rânduită, potrivit specificărilor. Tot ce ştie despre Spirit este că acesta îi scoate la iveală potenţialul.

Atunci când centru tatălui va fuziona cu centrul Terrei, colectivitatea conştiinţei umane se va trezi la o identitate-câmp unificată. Te vei naşte. După aceea, influenţa materiei nu îţi va mai afecta conştiinţa atât de hotărâtor ca în timpul perioadei istorice de gestaţie. Mama Terra va continua să alăpteze specia, ca să spunem aşa, pentru încă un mileniu, până ce vei fi în stare să te descurci de unul

singur, însă chiar şi în timpul acestei perioade, influenţa tatălui va fi mult mai mare decât este azi.

Creatorul a stabilit legi care să guverneze concentrarea energiei.

Prin aceste legi de materializare, universul fizic este creat şi menţinut.

În tărâmurile materiei, aceste legi sunt corecte şi adecvate. Însă atunci când intră în relaţie cu viaţa biologică, ele încep să se comporte într-un mod ciudat. Dintr-o perspectivă a conştiinţei, ele se transpun în limitare, contracţie şi – în cele din urmă – moarte. În termeni psihologici, legile materializării au dat naştere egoului – o identitate fictivă, înzestrată cu sentimentul fricii, vulnerabilităţii şi al nevoii de a se apăra. Conştiinţa spirituală nu se cuvine a fi asociată cu forţele care guvernează concentrarea energiei.

Juxtapunerea lor istorică s-a întâmplat prin procesul denumit

Cădere. În timpul perioadei de pregătire a speciei, prezenţa influenţei materializatoare asupra nivelurilor conştiinţei a fost nefastă, însă nu şi critică. Cu toate acestea, privite în lumina vibraţiilor în curs de intensificare ale spiritului creator, care este acum aproape aliniat cu centrul planetei, definirile impuse de materie nu vor mai fi justificabile.

Creatorul însuşi va risipi această influenţă de restricţie planetară şi, de acum înainte, va ţine toate formele vieţii într-o expresie adecvată, prin noile definiri ale iubirii Sale. Aceasta va fi o tranziţie profundă pentru fiecare identitate-formă, o tranziţie de proporţii pe care abia începi să le bănuieşti.

ca eveniment colectiv, momentul naşterii se află încă la distanţă de o generaţie. La nivel individual însă, aceste eveniment transcende liniile spaţiului şi timpului: în realitate, el se desfăşoară deja. Naşterea ta individuală va avea loc în momentul precis din timpul liniar când vei înceta lupta cu tiparele raţionale ale fricii şi te vei lăsa în voia dansului divin al călăuzirii lăuntrice. va trebui să decizi dacă vei accepta inevitabilul într-o stare de iubire şi te vei pregăti în consecinţă sau vei stărui în frică până în pânzele albe. În cele din urmă, acestea sunt singurele variante de reacţie. La momentul de timp liniar când va avea loc aceste eveniment, umanitatea va fi polarizată potrivit acestor două modele de adaptare. Totul se va afla, lucru hotărât, într-o tabără sau alta.

Pentru cei din specia umană care s-au racordat cu voia lui

Dumnezeu, intervalul de non-timp care va veni se va extinde, pur şi simplu, la infinit. Aceşti indivizi vor putea trăi o viaţă sau mai multe vieţi în această eternitate, în timp ce îşi vor putea menţine opţiunea de a se reîntoarce la proiecţiile lor fizice, ca reprezentanţi preschimbaţi ai fiinţării Vieţii pe Terra. Aceştia vor fi colaboratorii noştri din timpul perioadei Trezirii planetare.

Alţii, care nu s-au acordat atât de fin cu forţele ce vor fi degajate în acel moment, vor simţi mari unde de energie, ce vor dura o perioadă nedeterminată de timp. Câţiva vor trăi o frică intensă şi mulţi vor pieri. Tot ce se va afla în formă fizică în acel moment, fiecare suflet din fiecare regn, va simţi ceva, ceva incredibil, ceva care, potrivit tuturor legilor fizicii ce au fost cunoscute vreodată şi ce vor fi descoperite vreodată, nu s-ar fi putut întâmpla niciodată. Şi totuşi, va fi acolo negreşit, în faţa tuturor simţurilor: un fapt imposibil, precum copilul din iesle, ca sentimentul de neconfundat din inima ta, o vibraţie incredibilă a Adevărului şi Iubirii pâlpâind, scânteind, trezind fiecare nerv, fiecare capilar, fiecare celulă din corpul tău planetar.

Dacă individualitatea ce se identifică cu forma, citind chiar acum aceste cuvinte, va fi un participant supravieţuitor al acestui eveniment, depinde de opţiunea identificării tale şi de graţia cu care te poţi alinia definirii creatoare a lui Dumnezeu. Dacă poţi să te identifici cu fluxul esenţial al Vieţii prin fiinţa voastră planetară şi să părăseşti toate definirile subiective despre ceea ce crezi că eşti, îţi vei juca rolul, cât se poate de bucuros; a celebrarea zilei tale de naştere. Definirea pe care ţi-o va da Dumnezeu în formă este mult mai mare decât oricare dintre toate definirile pe care ţi le-ai putea atribui în imaginaţie. În timpul acestei perioade de Trezire individuală, prima dintr-un număr de trei perioade creatoare, ţi se dă prilejul să îmbrăţişezi această definire adevărată drept „piatra din capul unghiului” a existenţei tale.

În Dimineaţa creaţiei, vei recunoaşte în Conştiinţa colectivă unificată a întregii omeniri adevărata, propria ta identitate. Vei cunoaşte, dincolo de umbra celei mai mici îndoieli, că eşti puntea dintre Spirit şi materie, dintre Creator şi creaţie, dintre Viaţă şi formele prin care curge viaţa. dacă vei renunţa la definirile pe care materia le-a pus pe seama ta, vei găsi definirea pe care o va hărăzi Creatorul, definirea Cristosului însuşi.

Poţi să te vezi aşa cum te vedem noi, cei din stelele îndepărtate, din punctul obiectiv al avantajului dat de veşnicie, prin ochii

Făcătorului de stele însuşi? Pentru noi, întreaga voastră istorie apare ca un simple gest. Vedem în trecerea ta prin câmpul vibraţional al

Terrei un gest pe care îl faci, aproape un salut adresat sistemelor de conservare a energiei din acest corp ceresc anume. În acest fel te exprimi tu pe această frumoasă planetă albastră şi albă, rotindu-se prin spaţiu. Am venit să-ţi reamintim cine eşti.

CAPITOLUL 5 – CETĂŢI PLUTITOARE DE LUMINĂ

Aceste comunicări constituie a doua parte din cele trei serii de transmisii conceptuale privind evenimentele care se petrec acum în câmpul de influenţă magnetică din jurul Terrei. Prima dintre aceste relaţii a avut loc în timpul unei perioade cuprinse între 1967 – 1969.

Transmisiunile de faţă fac parte dintr-o serie transmisă între 1977

1979. Ultimele noastre comunicări la niveluri conceptuale vor fi transmise între 1987 – 1989. Toate cele trei perioade ale transmisiunilor au avut loc în cadrul a ceea ce noi numim „perioada de trezire individuală", prima din cele trei perioade istorie majore care îţi stau încă înainte.

În timp ce citeşti aceste cuvinte, numai câţiva din specia voastră sunt capabili să se conceapă ca o singură conştiinţă, ca o singură fiinţă, exprimându-se simultan printr-o multitudine de forme aparent separate. Lucrurile nu se vor prezenta la fel şi peste un deceniu. Zece ani de acum înainte, mulţi vor face semne şi minuni în numele lui

Cristos. Douăzeci de ani de acum înainte, trezirile individuale la realitatea conştiinţei Christice vor fi un lucru obişnuit. Treizeci de ani de acum înainte, va exista un număr suficient de mare de holoizi cu funcţie de vindecare, care vor întreprinde în mod conştient ciclul final al creaţiei la acest nivel.

Aceste transmisiuni vor fi urmate de un număr de ani în care aceia dintre voi care v-aţi trezit la noul mod de fiinţare vă veţi ancora în noul vostru nivel de conştiinţă unificată şi veţi construi, cu puterea colectivă care curge prin voi, un câmp gravitaţional de intensitate suficientă ca să poată atrage în el, printr-un proces de antrenare ritmică, restul speciei voastre. Aceasta va inaugura o nouă perioadă pe care o aveţi în faţă – Perioada trezirii planetare. Această perioadă va dura o mie de ani, de-a lungul căreia vom binecuvânta planeta voastră cu manifestări fizice ale prezenţei noastre îngereşti extraterestre.

Împreună, ne vom ocupa de pregătirea pentru ce-a de-a treia perioadă din ciclul vostru temporal, perioadă primordială – Era descoperirii.

În acest moment din experienţa speciei voastre, cei mai mulţi dintre voi nu sunteţi încă pregătiţi pentru a intra cu noi într-o relaţie practică mai apropiată, însă vă vom pregăti, în timpul următoarelor douăzeci de revoluţiuni ale acestei planete în jurul Soarelui, pentru momentul în care tiparele voastre vibraţionale colective vor fi în aşa fel, încât ne vom putea uni cu ele pe scară mai largă.

Mai experimentăm încă diferite căi şi mijloace de realizare a sarcinii noastre de a vă trezi, dar datorită uşurinţei crescânde a schimbului informaţional direct, probabil că munca noastră printre curenţii istoriei va înceta. Sperăm că nu va fi necesar să vă scoatem din focalizarea voastră asupra firmei, orientată exclusiv pe axa trecutviitor, prin niciun eveniment de natură cataclismică, prezis de numeroasele voastre profeţii. Ne vom folosi de acestea, dacă va trebui, pentru a proteja biosfera acestei planete, dar dacă veţi urma întocmai informaţiile pe care le clarificăm acum, nu există niciun motiv pentru care am fi nevoiţi să recurgem la asemenea măsuri extreme.

Prin aceste transmisiuni şi prin multe altele de acelaşi fel pe tot cuprinsul Terrei, vă furnizăm informaţii mai mult decât suficiente pentru a vă da posibilitatea să vă restabiliţi propriul echilibru.

Lăsăm să aibă loc, fără intervenţie directă, un anumit grad de distrugere ecologică, deoarece o asemenea distrugere poate ajuta la precipitarea unei reîntoarceri voluntare şi cooperative la starea anterioară Căderii. Aceasta ar fi, de departe, mult mai semnificativă decât o reîntoarcere impusă asupra voastră. O trezire auto-iniţială va mări cu mult capacitatea voastră de a restabili armonia ecologică a

Terrei. Drept consecinţă, ne limităm ajutorul, în acest moment, cât mai mult posibil, la furnizarea de informaţii şi la dezvoltarea clarităţii conceptuale.

Deocamdată, există în mijlocul vostru mulţi care, unul câte unul, cu trecerea anilor, vor trăi experienţa transformării psihologice necesare şi vor intra în starea de graţie. În timpul următoarei perioade de douăzeci de ani, vom fi educaţi mai ales cu educaţia conceptuală a speciei voastre. Însă după aceasta, în timpul ultimilor zece ani din acest ciclu, ne vom retrage activitatea de la nivelurile conceptuale şi ne vom concentra, mai direct, asupra nivelurilor fizice şi emoţionale.

Pentru că aici este nevoie de muncă serioasă. Oricum, stabilirea

unui climat conceptual favorabil este o premiză obligatorie.

În timpul primei perioade de pătrunderi pe scară largă în procesul vostru istoric de la sfârşitul anilor ’60, am învăţat multe despre tiparele de materializare care restrâng şi definesc în prezent expresia colectivă a conştiinţei voastre. Experienţele noastre de atunci şi cele din anii care au urmat, constituie o bună bază de pornire pentru aceste transmisiuni. În acel moment, membrii speciei voastre dintre cei mai sensibili la tiparele noastre vibraţionale descendente au fost cei care nu îşi asumaseră încă roluri sociale definite. Din punct de vedere esoteric, s-ar putea spună că aceşti indivizi avea corpuri eterice mai libere. Însă din punct de vedere practic, ei erau indivizi în tranziţie, cu puţine investiţii în status quo. Ceea ce i-a determinat pe aceşti indivizi să fie receptivi la prezenţa noastră a fost faptul că ei avea structuri conceptuale relativ flexibile; în cadrul lor am putut sădi seminţele informaţiei noastre dătătoare de viaţă, cu cea mai mare şansă de a obţine o germinaţie încununată de succes.

Am ales ani 1967 – 1969 pentru acest prim experiment pe scară largă, deoarece în acea perioadă ajungea la maturitate o întreagă generaţie din civilizaţia voastră globală, generaţie receptivă la o schimbare la scară planetară. Copii „acestei” generaţii vor fi aceia care vor participa, la diferite şi numeroase niveluri, la marile revelaţii de la sfârşitul anilor ’80. Aceasta va fi o perioadă cu adevărat memorabilă, o perioadă în care primele contracţii ale naşterii vor fi de netăgăduit. O

mare parte din scopul transmisiunilor de faţă este de a pregăti părinţii pentru ceva fără precedent care urmează să se ivească în copiii lor.

Comunicările noastre din timpul acestor ultimi ani ai deceniului şapte ajung până dincolo de periferia socială a culturii voastre, care a fost contactată în timpul anilor ’60. De data aceasta, pătrundem până în adâncul inimii civilizaţiei globale. Ajungem la mulţi din cei care se află în aşa-numitele „poziţii-lubrifiant” din societatea voastră – indivizi care lucrează în fabrici, care predau în şcoli, vă construiesc oraşele şi vă dezvoltă ştiinţa. Încă nu avem un contact direct prea mare cu oficialităţile guvernelor, nici cu bancherii lumii sau cu oamenii de afaceri internaţionali. În cele mai multe cazuri, aceste elemente s-au înconjurat de mecanisme ale egoului mult prea complexe ca să poată fi penetrate în acest moment. Primele noastre contacte cu aceştia vor avea loc în timpul transmisiunilor de o putere superioară din anii 1987

1989.

Cu toate acestea, aceia pe care îi contactăm acum sunt suficienţi de importanţi în menţinerea sistemelor voastre sociale, ca să garanteze faptul că lumea face salturi incredibile în planul conştiinţei, în cursul următorilor zece ani. Majoritatea nu au destul loc în cadrul structural al convingerilor lor ca să cuprindă o fiinţă de grandoarea unui înger sau a unui extraterestru, aşa încât să răspundă la impulsul nostru de parcă ar porni de la el însuşi. Se simt bine şi limpezi, simtschimbările care plutesc în aer. Se mai trezesc puţin, mai scutură câteva din mecanismele lor de apărare şi aduc o perspectivă mai nouă şi mai proaspătă în fiecare situaţie.

Conştient sau inconştient, ei încep să-şi potrivească tiparele vibraţionale astfel încât să cuprindă în ele mai deplin fluxul Spiritului.

Uneori, ei se schimbă radical şi-şi atribuie transformarea cutărui sau cutărui mecanism. Noi râdem, pur şi simplu. Nu ne interesează cum se întâmplă schimbarea, atât timp cât ea are loc. Aceia care nu sunt încă destul de sensibili pentru a ne percepe prezenţa, ne simt ca o euforie, o limpezire sau un sentiment de pace. Totuşi, cei atinşi de noi se schimbă într-un fel sau altul.

Dacă acestor oameni li se pare că schimbările îşi au izvorul în ei înşişi, este cu atât mai bine – de fapt, aşa şi este. Noi nu aducem prezenţa lui Dumnezeu; ea există, deja, pretutindeni. Ajutăm să se înlăture obstacolele conceptuale şi emoţionale care împiedică conştientizarea deplină a acestei Prezenţe. Cooperăm cu toţi cei ce simpatizează vibraţional, oameni simpli şi sinceri care simt spiritul nostru mişcându-se, dar, pentru cea mai mare parte dintre ei, numai în contextul sistemului lor de credinţă actual.

Prin comunicări de acest tip, făurim unelte conceptuale mai precise, pe care aceşti indivizi şi alţii le vor folosi pentru a se elibera.

Deseori, aceste unelte sunt prea conceptuale încă pentru mesajul pe care-l conţin, însă ele sunt utile acum pentru slăbirea gratiilor temniţelor conceptuale, în dosul cărora îşi mai târăsc zilele atâţia indivizi. dacă te-ai pomenit în iad, ar fi indicat să apuci o furcă şi să lupţi ca să ieşi afară. Într-un sens, aceasta este natura muncii noastre conceptuale. Odată ieşit din iad, vei pune furca deoparte, fără îndoială.

Conceptele pe care le furnizăm în acest moment au un caracter strict tranziţional – vor fi folosite doar atâta vreme cât veţi avea nevoie

de ele. Scopul lor final este dizolvarea gândirii subiective. Vi le oferim cu dragă inimă, ca să ajute specia voastră la eliberarea de sub vraja fricii şi a raţiunii. Raţiunea este un proces minunat şi util, atunci când izvorăşte din premiza corectă. Dar premiza corectă constituie rareori punctul de plecare pentru creaturile cuprinse de frică, prinse în plasa subiectivităţii. Numai atunci când raţiunea va fi restituită locului ei potrivit din structura spirituală a adevăratei Inteligenţe şi va fi folosită înţelept în conştienţa Cristosului, va reîncepe să slujească nevoilor întregului.

Există un singur spirit, însă numărul formelor prin care acesta se poate exprima este fără limită. Pentru moment, aceste forme par a fi importante şi sunt, de fapt, importante în ceea ce priveşte contribuţia lor la întreg. Însă, cu trecerea anilor, scara diferenţierii îşi va pierde tot mai mult din însemnătate pentru indivizii care îşi oferă în mod sincer viaţa ca instrument prin care Spiritul să-şi înfăptuiască lucrarea.

Deoarece Viaţa poate să se exprime cu uşurinţă crescândă prin asemenea indivizi, ei vor începe să se recunoască unul pe celălalt ca diferenţieri ale aceluiaşi Spirit. Asemenea indivizi ar putea fi comparaţi cu nişte terminaţii nervoase conştiente, terminaţii nervoase ale lui

Dumnezeu în materie, canalizând fluxul vital al conştienţei Christice în fiecare celulă din Fiinţa planetară.

În preajma revelaţiilor din anii ’80, informaţiile despre existenţa și lucrarea noastră vor fi larg răspândite, în special în rândurile generaţiei foarte tinere, focarul principal al eforturilor noastre în acest moment.

Deși conştientizarea prezenţei noastre nu este necesară pentru a ne îndeplini sarcina, aceasta facilitează totuși transmiterea de informaţii.

Mii de oameni lucrează conştient alături de noi, chiar azi şi acum.

Aşadar, limpezeşte-ţi circuitul, prietene. Mari prevestiri de schimbări plutesc în aer. Fizicienii voştri vorbesc despre aceste lucruri în termeni care sfidează orice explicaţie. Psihologii voştri părăsesc corăbiile raţiunii convenţionale, care sunt pe cale de a se scufunda.

Religiile voastre explodează în încorsetura impusă de dogme şi pornesc să redescopere Spiritul. Acesta este în întregime, aici, în această clipă

— Acum. Deschide-ţi mintea spre posibilitate. Deschide-ţi ochii

şi vezi ce este în jurul tău. Un nou tipar vibraţional coboară pe planeta voastră. Pune-te în acord cu el şi învaţă o modalitate suficientă de a aborda anii finali ai istoriei.

Ţi se oferă prilejul să intri într-o nouă realitate. Ea se află deja aici, pentru cei care au ochi să vadă. În curând va fi singura realitate care va putea fi văzută. Cei care vor vibra pe noile frecvenţe vot găsi viaţa tot mai minunată, pe zi ce trece. Cei care reacţionează la frică vor vedea lumea cum se destramă. Două lumi – stări de conştiinţă vor începe să prindă contur din ce în ce mai distinct: lumea Iubirii şi a

Vieţii, şi cea fricii şi a morţii. Timp de câţiva ani va continua să existe o oarecare suprapunere a acestor lumi. O oarecare pendulare pentru unii indivizi dar, pe măsură ce secolul se apropie de sfârşit, polarizarea va continua să se identifice. Momentul Naşterii va fi şi un moment al

Ultimei judecăţi, „Judecata de apoi", momentul separării finale.

Vor veni timpuri mai bune pentru unii, mai rele pentru alţii, în funcţie de orientarea şi implicarea lor. Din fericire, tendinţa firească a speciei voastre este aceea de a gravita spre Iubire şi Viaţă. Pentru marea majoritate, timpurile viitoare vor fi mai bune decât se aşteaptă.

Câteva dintre cele mai cumplite scenarii au fost deja anulate. Cu excepţia câtorva zone izolate, unde noile energii nu vor intra decât mai târziu, avântul schimbării pozitive este resimţit pretutindeni.

Venirea va fi o perioadă de incredibilă binecuvântare, de restabilire a echilibrului ecologic, de cooperare internaţională şi de armonie universală; resursele planetare vor fi înţelese în mod realist şi vor fi folosite corect. Omenirea va trăi în pace. Toate formele vieţii vor colabora armonios, cultivând întregul potenţial al planetei. Va fi o epocă a revelaţiei, în timpul căreia Mintea şi planurile Creatorului vor deveni clare pentru toţi. Va fi o epocă în care stadiul final al întrupării se va manifesta deplin în formă, în care Spiritul, lucrând printr-o umanitate pe deplin trezită şi sensibilă, va construi pentru sine un trup fizic mobil.

Formele individuale umane nu vor funcţiona în mod atât de stânjenitor ca acum. Îşi vor vedea de sarcinile lor cu graţia unor dansatori, mişcându-se după o muzică pe care o va auzi fiecare pe propriul canal, muzica propriului suflet. Prin melodii, Dumnezeu va susţine într-o împlinire supremă fiecare din identităţile Sale contextuale. Fiecare melodie se va schimba în funcţie de fiecare mediu,

de fiecare moment, de fiecare sarcină. Totuşi, un tipar general şi consecvent de raporturi muzicale va constitui noua identitate a omenirii. Cântecul clipei va fi ceea ce fiecare individ este în acea clipă, transpus într-o partitură muzicală mereu în schimbare.

Muzica va fi mijlocul muzical prin care Totalitatea conştiinţei va informa fiecare celulă individuală despre sarcinile sale specifice, funcţionale, în cadrul unei totalităţi. Indivizii vor participa la această muzică şi o vor asculta în acelaşi timp. Întreaga omenire va fi implicată în întreaga conştienţă, imens împlinită în capacităţile pe care le serveşte fiecare. Atunci când un individ va deveni dispensabil într-o capacitate funcţională, va fi liber să compună partitura care îi va indica un itinerar din călătoria muzicală prin corpul creaţiei.

Dintr-o perspectivă celular-umană, lucrarea care se va înfăptui în timpul celor o mie de ani ai Perioadei trezirii planetare se va manifesta sub forma construirii unor mari şi plutitoare cetăţi de lumină, uriaşe flote de nave stelare intergalactice, construite din componente biologice însufleţite de Intenţionalitatea creatoare care va funcţiona în toţi oamenii acelui timp. Totuşi, din perspectiva Spiritului, Făcătorul de stele va face să crească organic, prin intermediul speciei umane, un corp fizic capabil de explorare universală. Corpul întregit va semăna cu un corp uman, atât ca design cât şi ca structură.

Corpul fizic întregit, încorporând marea parte a vieţii biologice de pe pământ, va părăsi această planetă aproximativ în anul 3011. Privit din exterior, el va avea înfăţişarea unui copil în jurul vârstei de un an;

va funcţiona foarte asemănător corpului uman microcosmic, având toate organele reprezentate. Va fi alimentat cu un combustibil cu care toţi vor fi deprinşi să se hrănească până atunci: lumina înşişi.

Construcţia îl va limita la viteze cu puţin mai mic decât viteza luminii, însă croaziera în care va porni va fi doar una de plăcere, iar cei ce vor dori să călătorească mai repede nu vor avea decât să-şi folosească vehiculele lor non-fizice.

Din perspectivă celular-umană, construirea acestui corp va însemna o perioadă de glorioasă desfătare, o mie de ani de cooperare intercontinentală. Dintr-o perspectivă spirituală, ea va însemna naşterea unui organism cum universul nu a mai văzut. În timp ce cea mai mare întrunire de vehicule spaţiale interstelare adunată vreodată va părăsi Terra într-o formaţiune plină de graţie, Copilul Cristos se va

ridica uşor, va privi în jur şi îşi va face drum în spaţiu.

Nu aveţi un Dumnezeu domesticit şi monoton, pe care să-L

Îngrădiţi în nişte concepte reverenţioase, ci o energie vibrantă, jucăuşă, sufletul şi spiritul Vieţii însăşi! El vine pe Terra nu pentru a fi sobru şi cucernic, ci pentru a dansa, a cânta şi a se bucura de tot ceea ce a creat. Nu lăsaţi gravitaţia – ş, de aici – gravitatea – planetei voastre să vă apese conştiinţa. Aţi fost conştienţi de efectul gravitaţiei asupra obiectelor materiale, dar numai recent, în călătoriile voastre spaţiale, aţi început să bănuiţi că ea poate, deopotrivă, să lege şi să limiteze conştiinţa. Ca specie, aţi început pentru prima oară să simţiţi acest lucru atunci când fiinţele umane au intrat în tiparele orbitare din jurul Terrei. În cele mai îndepărtate zone din atmosfera planetei, gravitaţia a fost simţită, pentru prima oară, ca o curtare şi nu ca o legătură conjugală. Aţi ascultat relatările primilor călători în spaţiu? Ei nu erau singuri în capsulele lor. Întreaga specie era prezentă cu ei în conştiinţă, odată ce preconcepţiile istorice colective au început să cadă.

Mulţi dintre voi au privit prin ochii acestor călători în spaţiu şi au împărtăşit sentimentele trăite de aceştia.

Desigur, forţele gravitaţionale nu vor fi eliminate după Venire, dar ele nu vor mai afecta conştiinţa umană. dacă nu ar fi avut loc Căderea, ele nu ar fi afectat-o niciodată. În aceşti câţiva ultimi ani, în timp ce influenţa materiei încă mai coexistă cu energiile în ascensiune ale

Vieţii, nu te gândi la lumea voastră cu atâta gravitate. Luminează-te cu voioşia lui Cristos. Chiar acum Copilul în curs de trezire se arată oamenilor de ştiinţă şi matematicienilor voştri prin nişte imposibilităţi jucăuşe care zădărnicesc toate explicaţiile lor raţionale. Râzând, el susţine decorurile disputelor pe scena lumii contemporane, alergând încolo şi încoace, prinzându-le când sunt gata să cadă, urmărind pentru câtă vreme poate păstra surpriza prezenţei Sale.

Vă amintiţi acele vremuri când eraţi copii şi lumea vă părea amuzantă şi fermecătoare? Fiţi din nou asemeni acelor copii. Veniţi să ne jucăm în ţara minunilor materiei. De mulţi ani visaţi intrarea voastră în aceste tărâmuri. Visurile voastre s-au împlinit! Treziţi-vă şi aflaţi unde sunteţi! dacă lumea vede exuberanţa fericită a Creatorului scânteind în ochii tăi şi crede că aceasta este o responsabilitate în faţa unei căutări sau a unei crize, explică-le tuturor, cu răbdare, ce se

întâmplă. Spune-le câte ceva despre noua perspectivă. În momentul prezenţei tale, în momentul fiinţării tale, spune-le despre ceea ce trăieşti şi ce pot trăi şi ei. Lasă-i să vadă şi să înţeleagă că fericirea, pacea şi seninătatea nu-ţi aparţin numai ţie, ci sunt reflectarea în viaţa ta a Fiinţei ce se va simţi întotdeauna în largul Său.

Nu lăsa această anticipare a ceea ce va veni să te distragă de la lucrarea ce îţi stă înainte. A-ţi înapoia capul cu amănuntele acestei viziuni, ca să le expui apoi, prin extrapolări raţionale. Încearcă să simţi

Spiritul prezent în tot ce am spus, întrupează-l practic în traiul tău de zi cu zi. Viziunea este reală, dar câţiva paşi mai trebuie făcuţi, pentru ca tot ceea ce este deja săvârşit de Spirit să se desăvârşească la fel şi pe pământ. Prin tine se vor face aceşti paşi, eşti mecanismul pe care domnul l-a desemnat pentru a-şi implementa Voia în tărâmul formei.

În liniştea fiinţei tale lăuntrice, ia legătura cu El. Dobândeşte claritatea, hotărârea şi călăuzirea Sa. Atunci când vei primi instrucţiuni şi vei descoperi domeniul în care poţi sluji celorlalţi, porneşte şi du la îndeplinire ceea ce trebuie făcut.

Suntem pregătiţi să ne unim, în comuniune conștientă, cu acei membri ai speciei voastre care au trăit moartea şi renaşterea psihologică. Totuşi, înainte ca ajutorul nostru să se poată materializa, trebuie să existe mai multe deschideri la nivelele umane. Nu putem comunica acum cu acei oameni ale căror câmpuri vibraţionale sunt denaturate de factorii egoului, de reacţii emoţionale, de conceptualizare excesivă pe axa trecut-viitor. În asemenea cazuri, prezenţa noastră ar forţa tiparele lor vibraţionale să se alinieze cu ale noastre, răpindu-le în mod prematur o porţiune din propria lor identitate. Putem să lucrăm numai cu aceia care sunt perfect conştienţi cine sunt şi ce fac. Cu ei, uniunea devine reuniune.

Este de importanţă hotărâtoare să-ţi aminteşti originea şi rostul.

Coborârea ta în materie şi-a atins punctul inferior extrem. Pentru ca toate lucrurile cu care te identifici să nu fie anihilate în colapsul entropic, trebuie să începi să te trezeşti, trebuie să începi să trăieşti.

În toţi aceşti ani ai istoriei voastre ai fost mort faţă de cea mai mare şi importantă parte a ta. Dar timpul petrecut în sarcofag s-a împlinit. Nu vei mai fi mistuit de focurile necredinţei. Înalţă-te, aşadar, din focurile ignoranţei şi alătură-te din nou trăirii cosmice. A sosit

timpul separării.

Nu sunt decât două căi în fața ta: poți păși în inocența celor care se încred în Dumnezeu sau poți pieri în colapsul iminent al sistemelor tale raționale. Ce întotdeauna, tu ești cel care alege.

CAPITOLUL 6 – UN UNIVERS PSIHOLOGIC

Tot ce îți trebuie există în acest moment prezent, iar acest moment prezent este tot ce există. În scurta lui pâlpâire vei găsi tot timpul din lume. Prin el vei lua legătura cu Informația vie, care te va călăuzi cu o îndrumare infailibilă. Momentul prezent este poarta stelară prin care vei părăsi temnița definirii umane și vei dezvolta conștiința percepției divine. Aceasta este fisura dintre lumi; nu numai dintre lumile trecutului și viitorului, dar și dintre lumile timpului și spațiului, ale spiritului și materiei, ale formei și ființării. Deschiderea prin care vei reîncepe să iei parte la aventura creației este o zonă atemporală.

Intrarea în măreția eternă a momentului prezent, în Prezența lui

Dumnezeu, se va face prin ceea ce noi numim „proces psihologic".

Acesta este un proces de deplasare a identității, un proces prin care ți se restabilește echilibrul conștienței celor două realități. Prin el vei începe să îți dai seama că nu ești forma pe care o animi, ci însăși forța animatoare. Prin el te vei trezi din nou la tot ce ești în Spirit și în întregime. Acest proces te va readuce la starea de grație, la o stare de sănătate, o stare a asocierii intime cu tot ceea ce este. Această stare există deja. A existat întotdeauna. Cu toate acestea, majoritatea ființelor umane sunt oarbe față de ea, datorită mașinațiilor neîncetate ale proceselor de gândire rațională pe care le venerează în locului lui

Dumnezeu și al simplului Său adevăr.

Este important să recunoști puterea creativă a gândurilor tale, o putere care îți depășește cu mult propriile cunoștințe. Atâta timp cât vei gândi negativ, Viața îți va aloca, provizoriu, doar o mică parte din conștiință, ca nu cumva să răspândești maladii. Însă din clipa în care conținutul gândurilor tale va fi Iubire și Viață, Domnul te va inunda cu propria Sa conștiență și te vei bucura de minunea percepției Sale. Te-ai născut ca să-l împărtășești puterea creatoare.

Substanța din care ești făcut este atât de încărcată cu putința de a crea, încât tot ce atingi prinde viață – fiecare gând, fiecare identitate, fiecare imagine. Tu ești forța energizantă a planului material,

aducătorul de viaţă, dătătorul de binecuvântare şi susţinătorul iluziei.

Prin tine, Dumnezeu este relevat în formă materială.

Eşti deopotrivă copilul lui Dumnezeu şi copilul materiei. Totuşi, nu poţi sluji la doi stăpâni. Tot ce vei lega în conştiinţă va fi legat şi în materie, iar tot ce vei lega în materie va fi legat şi în conştiinţă. În acest timp, tu eşti creatorul propriei sale realităţi. Dacă vrei să cunoşti

Creatorul cu realităţi mai cuprinzătoare, leapădă gândurile pe care le au, aşa cum lepezi sapa după o zi de lucru în grădină. Realitatea mai cuprinzătoare te cheamă acum. E nevoie de tine în serviciul Său.

Partea ta embrionară a luat sfârşit, gestaţia este completă, momentul naşterii este aproape.

Ca să reintri în Prezenţa lui Dumnezeu, trebuie mai întâi să părăseşti prezenţa Satanei. Ai trăit în prezenţa Satanei în toţi anii istoriei voastre. Cuprins de teamă, ai fost dus departe de sălaşul tău din starea de graţie, ai fost dus în adâncul forţelor elementale şi ale tiparelor de energie concentrată. Acum a sosit clipa să părăseşti această închisoare. Nu trebuie să vă părăsiţi trupurile fizice, nici obiectele planului fizic, ci trebuie să părăsiţi interpretările voastre privind aceste obiecte şi trupuri. Interpretările şi definiţiile nu reflectă decât deformarea perspectivei voastre subiective.

Interpretările sunt cele care se interpun între tine şi claritatea percepţiei de care vei avea nevoie ca să îndeplineşti lucrarea ce te aşteaptă. Trebuie să te desprinzi de ele, odată cu gândurile tale, cu visele tale, cu speranţele şi temerile tale. Acestea s-ar putea să ţi se pară nişte lucruri nesemnificative, eterice, plutind uşor prin minte, dar nu te lăsa indus în eroare de lipsa lor aparentă de substanţă. Ele sunt substanţa din care sunt plămădite războaiele, vestitorii morţii, agenţii maladiilor şi ai distrugerilor. Cu energia pe care le-o dai prin atenţia ta, ele au puterea să schilodească o planetă întreagă. Îţi aduci aminte de

Pomul din mijlocul Grădinii Raiului? De ce crezi că Dumnezeu nu i-a poftit pe primii oameni să mănânce din pomul cunoştinţei binelui şi răului?

Numai Unul, având conştiinţa întregii Creaţii, este în măsură să determine binele şi răul, după cum este propriu diferitelor creaturi. În cealaltă realitate, primii oameni au participat la perspectiva holistică a

Creatorului, dar în realitatea formelor, perspectiva lor a fost categoric subiectivă, incapabilă să estimeze cu exactitate nevoile întregului. Ei nu au putut dirija, în mod creativ, mersul celor care

proiectaseră forme ce funcţionau înăuntrul creaţiei. Numai Totalitatea conştienţei.

Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Creatorul, a fost în măsură să facă acest lucru. Cât timp au avut încredere în El şi au fost dispuşi să funcţioneze în cadrul menirii lor, în contextul dinamicii interne proprii Creatorului, ei au avut libertatea deplină de a se bucura de tărâmurile create.

Hotărând să se împărtăşească din fructul oprit, aceşti primi reprezentanţi ai dumnezeirii au ieşit din câmpul funcţiei desemnate lor, prin urmare şi din câmpul energiei creatoare ce le era accesibilă, potrivit naturii menirii lor. Acesta a fost începutul maladiei, al îmbătrânirii şi al morţii, începutul tiparelor lor de falsă identitate şi începutul istoriei umane. Tiparul falsei identităţi a durat până în ziua de azi, cu toate că nu a afectat critic perioada de gestaţie, a făcut-o, cu siguranţă, mai puţin plăcută.

Poţi să vezi acum, cu mai multă claritate, de ce este esenţial, în aceşti ultimi ani ai ciclului, să renunţi la interpretările tale? Ele aparţin trecutului. Iar Viaţa există în prezent. Ai fost menit să participi la această Viaţă eternă. Dar, ca să faci acest lucru, trebuie să renunţi la identificarea cu trecutul, la identificarea cu îmbrăcămintea materială pe care o porţi, acceptând definirea creatoare pe care ţi-o dă Viaţa în acest moment prezent. Ce numeşti tu Satana? Trupul său este trecutul, iar suflul său este viitorul. Activat de vinovăţia ta orientată spre trecut şi de teama ta orientată spre viitor, te urmăreşte ca o vastă umbră cosmică; îşi aruncă năvoadele fricii în apele conştiinţei tale, apoi le retrage cu frânghiile raţiunii înapoi, în trecutul apăsat de vinovăţie.

Pentru a ilustra acest lucru, prezenţa ta ar putea fi comparată cu o membrană elastică, destinată să fie umplută până la refuz cu energia şi puterea Vieţii. Va două spintecături enorme în plinul ei, vinovăţia şi teama lasă să se scurgă preţioasa substanţă vitală, lăsându-te slăbit, ineficient şi efemer, folosind tot timpul propria substanţă vitală pentru a activa toate lucrurile de care te temi.

Este uşor să inversezi această situaţie. Îngăduie-ţi să mori faţă de trecut şi trezeşte-te în momentul prezent. De ce ai ezita? Sunt chiar atât de cuprinzătoare experienţele tale din trecut, încât pot asigura baza pentru a înţelege tot ce întâmpini în prezent? oare merită ele într-adevăr autoritatea şi credibilitatea pe care le-o dai? Cât de atent ai fost la factorii prezenţi în momentul manifestării lor? dacă eşti atât de

preocupat de „experienţă”, cât de atent vei fi la ceea ce se întâmplă în acel moment? Unde îţi este atenţia acum?

Eşti acolo unde te duce atenţia. De fapt, eşti chiar atenţia ta. dacă atenţia îţi este fragmentată, tu eşti cel fragmentat. Când atenţia îţi este în trecut, eşti în trecut. Când atenţia îţi este în momentul prezent eşti în Prezenţa lui Dumnezeu şi dumnezeu este prezent în tine.

Îngăduie-ţi să mori faţă de tot ceea ce nu există cu adevărat şi descoperă ce există. Renunţă la tot ceea ce crezi că ştii. Fii onest: tot ce ştii aparţine trecutului, deci nu există în ochii lui Dumnezeu. În ochii lui Dumnezeu, cunoştinţele tale sunt doar praf în ochii unui copil, lăsându-te orb la splendorile creaţiei.

De fapt, nu ştii nimic care să aibă semnificaţie eternă. Când acţionezi pe baza aşa-numitelor tale cunoaşteri, o faci fără temelia divină. Credinţa în propria ta cunoaştere nu este credinţa în

Dumnezeu. Indiferent cât de mult înveţi în cadrul actual al cunoaşterii finite, nu te vei afla nici măcar cu un pas mai aproape de înţelegerea lui Dumnezeu, a universului şi a ta însăţi. Cunoaşterea, aşa cum o înţelegi acum, nu te va duce niciodată mai aproape de Viaţă.

Nu te agăţa, ca unul ce-şi imaginează că are dreptatea de partea sa, de niciun segment al experienţei tale, ca şi cum o părticică sau alta din trecut ar fi ceva demn de păstrat. „Ei bine – îţi spui – voi muri faţă de tot, în afară de acest lucru. Îmi este prea sfânt. Înseamnă prea mult pentru mine”. Leapădă-l! Înseamnă oare mai mult decât Viaţa?

Oricare ar fi lucrul acela, nu mai ai nevoie de el.

Eşti, poate, îngrijorat că un aspect anume al identităţii tale nu va supravieţui procesului psihologic. S-ar putea să fie aşa. Însă, la fel de bine, poţi să te înşeli. Leapădă-l! NU are nicio importanţă. Nu există nicio garanţie că vreun lucru va supravieţui vederii lui Dumnezeu.

Singurele lucruri ce sunt ameninţate, singurele care nu vor supravieţui, sunt acelea care nu au existenţă decât în cadrul concepţiilor tale, sunt lucrurile care nu au nicio realitate în afară de realitatea pe care le-o dai tu.

Tot ce îţi este esenţial va fi menţinut de puterea creatoare a

Dumnezeului Cel Viu Tot ce menţii, prin folosirea eronată a capacităţilor tale creatoare, va servi numai la implicarea în domenii unde energiile tale vitale ajung să fie greşit canalizate şi, în cele din urmă, disipate. Orice credinţă, orice concept, orice convingere pe care o ai şi care oglindeşte cu adevărat ceea ce este prezent în Mintea lui

Dumnezeu, se va afla şi acolo, de cealaltă parte a procesului psihologic. Aşa că nu ai de ce să te temi, lepădându-te de aceste lucruri. Tot ce a fost sfinţit de Dumnezeu va continua să existe. Va pieri numai ceea ce a căutat să te înşele, lipsindu-te de propriul tău destin. Este într-adevăr foarte simplu: renunţă la toate şi vezi ce îţi păstrează Domnul.

Orice ezitare pe care o simţi dovedeşte o încredere persistentă în teamă şi raţiune. Iată zeii mincinoşi ai veacului acesta. Ei vor continua să te înrobească, câtă vreme nu-ţi vei restitui încrederea Iubirii şi

Vieţii. Ai încredere absolută în Dumnezeu, şi Adevărul proiectului Său

Divin îţi va fi revelat în orice situaţie. Acest proiect este manualul tău de lucru. Ignoră-l, în favoarea propriilor tale interpretări, şi vei ignora astfel proiectul propriei tale identităţi. Informaţii concrete pentru fiecare situaţie sunt furnizate constant de sursa cunoaşterii infinite. de ce să nu te încrezi în ea?

Primul tău impuls va fi întotdeauna, aşa cum a fost întotdeauna, instrucţiunea programatică de la nivelul sistemului tău de analiză subliminală, sfatul Creatorului tău. Acesta va fi un mesaj direct de la

Sinele tău adevărat, impulsul vieţii, poarta către tot ce numeşti Cer.

Este scânteia spontană a divinităţii, aşa cum se diferenţiază prin tine în contextul situaţiei tale. Ea poate aprecia şi evalua factorii prezenţi în orice situaţie, cu o viteză care depăşeşte cu mult un proces de gândire raţională.

Ai la îndemână toate informaţiile pertinente din univers, pur şi simplu la cerere. Când vei fi conştient de totalitatea ta, impulsul vital îţi va transmite tot ce ai nevoie să ştii, în orice situaţie dată. Mesajul său va veni întotdeauna sub forma primului tău impuls spontan. Fii atent.

CAPITOLUL 7 – DANSUL VIEŢII

Copil fiind, tendinţa ta conceptuală nu era încă pe deplin definită;

Încă mai păstrai capacitatea de a intra în ţinuturile fiinţării eterne. Fiind copilul trezit al lui Dumnezeu, vei fi din nou în măsură să grăbeşti sau să încetineşti scurgerea timpului, să opreşti picăturile de ploaie pe geam sau războiul din Orientul mijlociu. Având conştienţa eternităţii în fiecare moment, cu sistemele tale involuntare de analiză a

datelor furnizându-ţi rapoarte infailibile, de mii de ori pe secundă, vei avea suficient timp să apreciezi corect toţi factorii prezenţi în momentul oricărei circumstanţe care ţi se prezintă.

Vei determina cursul optim de acţiune, cu uşurinţa şi graţia unui dansator. Vei alege întotdeauna calea reacţiei optime, nu pentru că ţi-ar lipsi libera voinţă, ci pentru că o asemenea cale reprezintă pentru tine atât calea rezistenţei minime, cât şi calea maximei împliniri. Nu îţi vei folosi libera voinţă spre a face greşeli inutile, ci spre a afla ce rol ai putea juca în mod creator în cadrul întregului. Hotărându-te să faci

Voia lui Dumnezeu, vei descoperi unica şi adevărata libertate.

Capacitatea ta de funcţionare va atinge perfecţiunea potenţialului său şi vei întâmpina puţine dificultăţi în corectarea dizarmoniei din situaţia voastră istorică.

Trăind în această stare de graţie, vei funcţiona asemeni unui computer; supraveghind variabilele fiecărei situaţii date, determinând tiparul comportamental optim, parcurgând datele, ajustându-te pentru date noi, iar şi iar, de mai multe mii de ori pe secundă. Toate datele legate de o anumită situaţie vor fi procesate la nivelul inconştientului.

La nivelul conştientului, întotdeauna îţi vei da seama de cursul acţiunii care foloseşte optim potenţialului disponibil al tuturor factorilor prezenţi în acea situaţie. Mecanismele de control intern, reîntoarse în cele din urmă la impulsul directiv al Vieţii, vor avea grijă de asta în mod inconştient. Totul va fi la fel de simplu şi de natural ca şi respiraţia. Încrederea în proiectul pe care Dumnezeu l-a integrat deja în corpul tău este cheia pentru acest nou tip de funcţie.

Îţi poţi imagina ce anevoios ar fi dacă ţi s-ar cere să-ţi asumi răspunderea pentru toate sistemele autonome din corpul tău? Într-un anumit sens, asta faci când nu ţii seama de sistemele tale autonome de procesare a informaţiei, din respect pentru un proces de gândire raţională.

Din punct de vedere istoric, mintea ţi-a fost preocupată de suprasaturarea cu date senzoriale, care nu au fost niciodată destinate prelucrării conştiente. Funcţia ta conştientă este într-un alt domeniu, cel al creaţiei spontane, al dansului, al muzicii şi al încântării, căci asta vei începe să faci şi atunci când îţi vei fi recăpătat încrederea în impulsul Vieţii. Vei începe să dansezi – să dansezi după muzica sufletului tău.

Există şapte canale vibraţionale primare menţinute în cadrul

corpului vibraţional global al fiinţei planetare. În fiecare din aceste şapte canale există şapte subcanale. Executarea conștientă a responsabilităţilor tale creatoare în proiectul global va avea loc printr-unul sau altul din aceste canale primare.

Descoperirea nivelului la care ai fost proiectat să funcţionezi nu va veni prin conceptualizare, ci prin sensibilizarea ta lăuntrică faţă de sentimente, vibraţii și ritmuri planetare. Odată ce te-ai acordat cu aceste ritmuri, vei afla că sarcinile funcţionare pe care trebuie să le îndeplineşti sunt chiar lucrurile pe care doreşti cel mai mult să le faci.

Nemaifiind legat de responsabilităţi false, născute din teamă şi dependenţă faţă de tiparele trecutului, vei pune mâna pe uneltele îndeletnicirii tale şi te vei desfăta cu împlinirea creatoare a Voii lui

Dumnezeu.

Lucrând în această nouă modalitate, fiecare va auzi notele propriei sale sarcini funcţionale și va executa dansul îndeplinirii acelei obligaţii anume. Pe fiecare canal primar, toate melodiile vor avea acelaşi ritm și aceleaşi note fundamentale; fiecare canal va fi într-o relaţie de armonie cu toate celelalte. În jurul tău, pe întreaga planetă, vor răsuna melodii ale bucuriei, sincronizate perfect una cu cealaltă, cântând împreună, într-o orchestraţie perfect echilibrată, o simfonie perfectă. Acesta este cântecul de dragoste al Creatorului pentru planeta Terra.

În această stare de graţie, nu vei mai fi constrâns de dictatele înguste ale interpretărilor tale raţionale. Nu vei mai fi ţinut prizonier de structura propriilor tale concepţii. Vei fi liber să pluteşti într-o oscilaţie ritmică și voioasă, între realitatea ta ca totalitate nemanifestată a lui

Dumnezeu și realitatea ta ca proiecţie funcţională a Sa concretizată în formă. Abordând direct sistemele informaţionale ale fiinţei eterne, specia ta va conduce Terra către o eră de neconceput a binecuvântării şi prosperităţii.

Proiectul adevăratei tale lucrări aici, pe Terra, există deja înăuntrul tău. Nu ai nevoie de instrucţiuni de undeva din exteriorul tău, nici din această carte, nici dintr-o altă carte din vechime, nici de vreo altă persoană, obiect sau eveniment. Aceste lucruri pot fi utile uneori, dar sarcina ta primară este să-L trezeşti pe Cristos cel viu în inima ta. Iată adevărata ta identitate. Exprimă-l pe Dumnezeu în tot ceea ce ești și lasă deoparte toate cârjele care te-au ajutata să traversezi istoria,

împleticindu-te.

Voi sunteţi mijlocul prin care Dumnezeu iubeşte creaţia. Voi sunteţi dispozitivul prin care apar energiile catalizatoare în etapa finală a procesului de creaţie. Sunteţi înalţi preoţi și preotese, investigaţi cu autoritatea de a prezenta singura Liturghie reală, Liturghia cosmică a lumii, în care materia este ridicată, cu afecţiune, în Prezenţa lui

Dumnezeu și impregnată cu puterea și viaţa Spiritului.

Fii conştient, aşadar, copil al luminii, de importanţa ta proprie, nu ca o identitate a egoului individual, ci ca un element component hotărâtor în structura întregii Creaţii. Lucrurile pe care le faci azi, lucrurile pe care le vei face mâine, lucrurile pe care le vei face săptămâna viitoare – au o semnificaţie mult mai mare decât bănuieşti.

Fii conştient de tot ce faci, pentru că tu eşti sămânţa, originea multor lucruri care vor veni. Prin faptele tale de azi vor fi create şi distruse lumi uriaşe. Aşa cum un telescop îndreptat spre o stea îndepărtată trebuie mişcat cu un singur milimetru la punctul de sprijin pentru a se deplasa cu mulţi ani-lumină la celălalt capăt, la fel eşti şi tu într-un loc de început asupra unor lumi viitoare, încă nenăscute.

Fii conştient de toate acestea. Fii conştient de tine însuţi. Fii conştient de responsabilitatea ta. Existenţa în aceste lumi ale formei este un privilegiu minunat, prea îmbucurător pentru a putea fi exprimat în cuvinte, dar este şi o responsabilitate. Trebuie să înveţi să accepţi această responsabilitate, sau libertatea ta va continua să fie ciuntită, aşa cum este acum.

Renunţă la structura fostei tale identităţi bazate pe trecut. cedează străjilor de la porţile Raiului toate definiţiile tale despre „acum”.

Slăbeşte încleştarea absurdă cu realitatea şi alătură-te nouă, în libertatea stelelor. Poarta este deschisă. Mori faţă de tot ce, atât de prosteşte, crezi că ştii. Renunţă la convingerile tale, ca la nişte agenţi ai separării ce sunt. Nu spera nimic altceva decât ceea ce este şi vezi-i plinătatea în fiecare moment. Un timp nou stă în aşteptarea speciei voastre, un timp al realizării, împlinirii şi aventurii. Acceptă acest timp nou. Pătrunde în el. Dansează în avântul inevitabilităţii sale. Este Suflul

Vieţii şi Cântul lui Dumnezeu, de care ai fost despărţit atâta vreme.

Viaţa este acum. Viaţa există numai în momentul prezent al

timpului, în Prezenţa lui Dumnezeu. Gândurile orientate către trecut sau viitor servesc numai la restrângerea şi limitarea torentului de curent însufleţitor disponibil pentru vitalizarea expresiei tale. Nu ai idee câtă energie va curge prin tine atunci când te vei fi dovedit demn de încredere şi când vei fi îndepărtat aceste obstacole din sisteme tale circulatorii.

Poţi să renunţi la structurile tale conceptuale orientate pe axa trecut-viitor care împiedică acest lucru? Ai bunăvoinţă să vii cu mine, să mi te alături într-o incursiune, o aventură imposibil de imaginat?

Vino, prietene, poarta este deschisă. Renunţă la teama ta. Renunţa la raţiunea ta. Lasă în urmă trecutul şi pregăteşte-te pentru transformare.

Există trepte pregătitoare, pe măsură ce indivizii se apropie de un punct în care sunt deschişi transformării. dar transformarea actuală nu este un proces secvenţial. Nu este un ritual complicat. Se poate trece într-o clipită. Ea implică numai un pas, o singură decizie, un singur eveniment. Când are loc, transformarea este la fel de simplă ca răsuflarea, la fel de simplă ca un surâs. Pe neaşteptate, pur şi simplu, ştii; dintr-odată, ştii, la un nivel ce exclude orice fel de cunoştinţe.

Ochii ţi se limpezesc şi vezi, pentru prima oară, ce se află dincolo de zidul închisorii, apoi sari. sari în necunoscut: viu, alert, conştient, pentru prima oară, de cel ce eşti cu adevărat. Când vei fi gata să faci acest salt, vei „şti”. Nu vei avea de ales. Brusc, îţi vei da seama că toate temerile, toate problemele, toate dilemele raţionale nu au fost decât o parte dintr-un vis, o ficţiune pe care ai susţinut-o cu propriul tău efort încăpăţânat.

Identificându-te cu fiinţa dindărătul a tot ceea ce este viaţă, îţi dai seama că forma particulară pe care eşti conştient că o proiectezi momentan, nu este, de fapt, cel ce eşti. Pe măsură ce vei începe să-ţi vezi trupul ca pe un instrument minunat de explorare, conceput pentru exprimarea spiritului tău, vei începe să te destinzi. Preocuparea ta legată de supravieţuire va începe să slăbească. Nu pentru că trupul va deveni neimportant ci, mai degrabă, pentru că a avut loc o deplasare fundamentală a identităţii. „Tu” nu eşti trupul tău. Nu eşti gândurile tale. Nu eşti ceea ce simţi, nici rolul nici experienţa ta. „Tu” eşti însuşi

Spiritului vieţii, dansând în lut, desfătându-te cu privilegiul minunat al întrupării, explorând tărâmurile materiei, binecuvântând

Terra şi totul din ea.

Procesul psihologic care declanşează această conştienţă are loc în momentul prezent. Trebuie să fii aici, pe deplin prezent, ca să îl trăieşti. Nu este greu. Fii numai conştient de ceea ce faci. Dacă tai pâine, nu te gândi că îţi este sete; dacă asculţi ce vorbeşte un prieten, nu te gândi la ce îi vei spune tu; dacă mănânci nu te gândi la ce o să faci după aceea, ci arată Terrei aprecierea atenţiei tale depline.

În orice activitate ai fi antrenat, fii pe deplin conştient acolo.

Aceasta te va atrage în prezenţa lui Dumnezeu şi îţi va arăta, repede, care porţiuni din viaţa ta au cea mai mare nevoie să fie puse la punct.

Problema nu este cât din Prezenţa lui Dumnezeu poţi să aduci în viaţa ta, ci cât din viaţa poţi să aduci în prezent. Prezenţa lui Dumnezeu este pretutindeni. Nu ai decât să o cuprinzi, conştient, cu atenţia.

Odată ce ai învăţat să îţi concentrezi atenţia asupra momentului prezent, poţi începe să recurgi la facultăţile tale intuitive pentru a te orienta. Aceste surse intuitive sunt legătura directă cu fiinţa ta.

Acordă-le încredere. Nu te vor înşela. Ele se înalţă involuntar din adâncurile fiinţei tale, aidoma suflului respiraţiei tale; te informează, în mod instantaneu, despre tot ce trebuie să ştii, în orice situaţie. Îţi furnizează o evaluare a situaţiei, bazată pe înţelepciunea infailibilă a

Creatorului tău, care îţi indică tiparul comportamental optim, pe care îl ai la dispoziţie, în orice împrejurare. Ele te pot ajuta în viitor. dar pot fi călăuza ta nepreţuită în momentul de faţă.

S-ar putea ca, urmând aceste impulsuri intuitive, să încalci multe din fostele tale tipare comportamentale, dar nu sta pe gânduri, lasă-le deoparte. Continuă, cu încrederea unui copil. Va fi mult mai bine pentru tine să spargi, acum şi de unul singur, tiparele din viaţa ta care nu sunt armonizate, decât să aştepţi până când intensitatea vibraţională în creştere, învăluind atmosfera Terrei, le va sparge în locul tău. Informaţia de care ai nevoie este gravată în compoziţia structurală a fiecărei celule din corpul tău. Ia legătura cu ea, acolo.

Intervalul care există între impulsul tău vital iniţial şi eventuala sa implementare sau respingere poate să pară un lucru neînsemnat, dar când iei în considerare câte asemenea intervale există în decursul unei zile obişnuite şi câtă energie umană colectivă se scurge în aceste intervale, rămâi uluit. Aceasta este deschiderea prin care întreaga

voastră specie este secătuită de însăşi substanţa ei vitală. Pentru a înfăptui lucrarea care te aşteaptă, nu îţi poţi permite o asemenea risipă.

Condiţionarea culturală te-a convins că retragerea atenţiei de la considerarea raţională a întâmplărilor trecute şi a posibilităţilor viitoare ţi-ar ciunti capacitatea de a-ţi împlini responsabilităţile. Dar adevărul este că acest lucru te-ar pune în libertate, pentru a-ţi putea îndeplini adevăratele tale responsabilităţi.

Responsabilitatea ta este să fii tu însuţi, să exprimi esenţa spiritului tău lăuntric, să-L exprimi pe Domnul manifestat în formă, pe pământ. Pentru a face acest lucru, trebuie să fii în prezenţa Sa.

Gândeşte-te la toate problemele vieţii în strălucirea luminii vii care izvorăşte din Fiinţa Sa. Tot ce este real, în situaţia ta existenţială, va rămâne; şi tot ce este ireal, nu va mai exista – atât de uşor se vor rezolva problemele! Momentan, raţiunea ta este greoaie, prea pătrunsă de valorile egoului, prea înceată şi prea uşor de manipulat ca să-ţi poată rezolva, în mod satisfăcător, problemele din ce în ce mai complexe, fie personale, fie globale. Caută răspunsurile în lumina sufletului tău, în iluminarea propriului tău spirit, şi îngăduie oricărui lucru ce nu-şi poate ridica fruntea în această lumină, să dispară în întunericul de unde a venit.

Dacă într-o zi te vei trezi brusc, de parcă ai fi avut experienţa procesului psihologic, dar simţi că încă nu eşti ferm ancorat în noua realitate, stai cuminte, pe durata zilelor centrării tale. Nu folosi puterile pe care le-ai dobândit, într-un mod în care să atragă atenţia. Timpul faptelor va veni destul de curând. Vei şti cu precizie când a sosit. Între timp, nu-ţi frâna intenţionat entuziasmul, ci ocupă-te voios de treburile tale, cu o implicare personală minimă, rămânând centrat pe spiritul lăuntric viu. Pe măsură ce vei deveni stabil şi sigur în capacitatea de a te menţine în Prezenţa lui Dumnezeu, vei găsi împlinirea supremă, făcând pur şi simplu ceea ce ţi se cere să faci în acel moment.

În starea de graţie, falsele tale identităţi se vor şterge şi, pe durata vremurilor informării tale, în locul lor va rămâne o identitate individuală mult mai flexibilă şi mai funcţională decât oricare dintre cele pe care le îmbrăţişezi acum. Această identitate nu va fi una exclusivă, având impresia separării de restul celor de felul ei, ci o identitate cooperantă, care îşi înţelege propria unicitate ca fiind

mecanismul prin care ar putea să servească întregul mai cuprinzător.

CAPITOLUL 8 – SIMFONIA PLANETARĂ

În starea conştiinţei căzute, fiecare fiinţă umană funcţionează într-o nesocotire a cântecului Vieţii ce răsună în ceilalţi. Nu există nici armonie, nici dirijare, nici orchestrare. Sunteţi aidoma notelor aleatorii cântate de orchestră, înainte ca dirijorul să adune instrumentele în simfonie. Marele Dirijor reclamă atenţia tuturor, vă cheamă la evocarea unităţii şi a scopului, reamintind tuturor că a sosit timpul să înceteze acordarea instrumentelor separate şi să înceapă încuviinţarea conducerii Celui Unic ce înţelege întregul.

Pe măsură ce vei începe să dai atenţie conducerii Dirijorului lăuntric, vei începe să cânţi în ritmul Simfoniei planetare, armonizându-te cu ceilalţi de specia ta şi cu toată viaţa. Nu vei mai gândi despre tine însuţi că eşti mai mult sau mai puţin important în raport cu altcineva. Vei înceta să te mai identici cu forma individuală şi vei începe să te identifici cu colectivitatea Fiinţei tale, cu spiritul lui

Cristos. Cristos este numele dat omului, odată ce s-a trezit din umbra materiei. Cristos este numele fiinţei unice şi unificate, care este totalitatea conştiinţei umane colective.

„Identificarea cu Cristos este cheia timpurilor care te aşteaptă".

În zilele ce vor veni, tot ce te-a ţinut separat şi deoparte va exploda odată cu eliberarea întregului tău potenţial. Niciodată nu vei mai avea nevoie să te umfli în pene, dându-ţi o importanţă imaginară, deoarece îţi vei da seama că eşti mult mai important decât ai îndrăznit vreodată să visezi. Nu vei mai face vreodată greşeala de a confunda identitatea ta ca formă cu ceva mai mare decât ea. Aflat în cadrul formei, te vei vedea ca o fiinţă a luminii într-un univers de fiinţe egale, toate esenţiale pentru întreg. Dincolo de formă, în Cealaltă realitate, vei trăi totalitatea sinelui tău, fiind pe deplin conştient cine eşti.

Eşti Prezenţa lui Dumnezeu. Dumnezeu este prezent pe Terra datorită ţie. Odată ce vei fi capabil să te deschizi complet la semnificaţia acestui adevăr, el va deveni realitatea predominantă a experienţei tale informate. Vei începe să cânţi partea ta din Simfonia planetară, cu uşurinţă şi claritate. De îndată ce vei începe să priveşti în afara ta, fiind definit individual, spre lumea din jurul tău, să vezi cum ai putea deveni folositor; de îndată ce vei începe să serveşti în capacitatea pentru împlinirea căreia ai fost creat, vei începe să iei parte la pacea şi fericirea Creatorului tău. Vei trăi o stare de conştiinţă

într-atât de superioară celor trăite înainte, încât viaţa ta anterioară îţi va părea doar un vis.

Acum este momentul să te faci folositor Domnului. Repune-ţi conştienţa în armonie cu cea a lui Dumnezeu. Învaţă să vezi lumea cu ochi noi. Priveşte-ţi locul în timp şi cultură, fiind conştient de tot ce ţi-am spus. Aceasta, în sine, va schimba modul tău de funcţionare.

Perceperea Realităţii mai cuprinzătoare îţi va permite să vezi multe lucruri care erau mereu aici, dar nu le-ai observat, lucruri pe care alţii, din jurul tău, ar putea încă să nu le observe.

Pe măsură ce vei începe să vezi aceste lucruri, unul din efectele secundare va fi creşterea capacităţilor tale secundare de supravieţuire.

Când vei vedea cu adevărat Împărăţia Cerurilor în acţiune pe pământ, tot ce îţi va fi necesar pentru supravieţuire va fi atras spre tine ca un magnet. Viaţa va fi simplă şi uşoară. Problemele se vor îndepărta precum somnul de pe pleoape şi măreţia noii Realităţi va începe să strălucească în tot ceea ce faci. Cu o mare claritate şi pace, vei face tot ce trebuie făcut. Viaţa va începe să funcţioneze extraordinar de bine.

Aşa va arăta rodul restaurării, rodul întoarcerii tale. Viaţa curge deja pe râuri şi oraşele scânteiază ca diamantele, pentru cei care au ochi să vadă. Vedeţi cu ochii lui Dumnezeu. Viziunea Sa să fie viziunea voastră. Vezi cum noua lume se desfăşoară în faţa ta, chiar pe măsură ce vechea lume se desprinde, asemenea frunzelor ce se desprind de copac, în toamna anului. revendică-ţi identitatea în Cristos şi fă-ţi sălaş în noua lume, chiar pe măsură ce ea capătă formă sub ochii tăi.

Nu-ţi îndrepta atenţia asupra lumii ce polarizează spre egoism şi teamă. Nu da atenţie vechiului care se năruie în jurul tău. Ce a fost, în curând nu va mai fi. Lasă morţii să-şi îngroape morţii şi concentrează-te asupra noului. Dacă eşti în stare să vezi mai mult binele decât răul din cultura contemporană, continuă să lucrezi în cadrul acelei culturi, în orice calitate ţi se pare nimerită. Răspândeşte lumina asupra tuturor celor pe care-i întâlneşti. este bine să simţi astfel; influenţa ta va accelera pătrunderea noului. Pe de altă parte, dacă nu poţi găsi prea mult sens în calitatea vieţii exprimată în jurul tău, clădeşte liniştit noul în inima ta. Îţi va veni şi ţie rândul să acţionezi; vei şti clipa când trebuie să porneşti la treabă.

Foloseşte, în munca ta, orice imagini conceptuale ai nevoie, conştient şi concis, cum ar folosi un chirurg bisturiul. Să ai întotdeauna în vedere viziunea noului şi iubeşte-i necondiţionat pe cei care îţi sunt

potrivnici. Ucide-ţi balaurii cu compasiune. E posibil ca unele aspecte ale vechiului să observe că noul funcţionează mai bine şi să înceapă, de bunăvoie, să se alinieze tiparelor de viaţă în aflux. Alte aspecte ale vechiului, care nu pot accepta schimbările necesare ar putea, pur şi simplu, să dispară. În cele din urmă, nu cei ce strigă tare vor triumfa, ci aceia cu suflete simple, ce acceptă inevitabilul cu încredere şi se străduiesc, în linişte şi onestitate, să-şi implanteze viaţa în iubirea lui

Dumnezeu.

Retrageţi energiile din sistemele de schimb informaţional ce servesc la captarea atenţiei numai spre destrămarea vechiului.

Retrage-ţi atenţia din orice formă de comunicare ce te ţine continuu conştient de strigătele de agonie ale sistemelor care exploatează şi manipulează. Nu fiţi preocupaţi de negativitatea globală, ci priviţi spre voi înşivă, spre copiii voştri, spre familiile şi comunităţile voastre. Aici veţi afla cele mai bune veşti posibile – că a sosit timpul şi că Fiinţa planetară din care faceţi parte începe, în sfârşit, să se trezească şi să arunce la o parte giulgiul istoriei.

CAPITOLUL 9 – INSULE ALE VIITORULUI

În timp ce te vei reorienta spre noua modalitate de funcţionare în lume, vei fi atras spre centrele unde atmosfera vibraţională este mai favorabilă unei stări sănătoase de funcţionare. Aceste centre vor reprezenta punctele fiecare în jurul cărora se vor forma organele fiinţei planetare. Într-un anumit sens, ele vor fi insule ale viitorului într-o mare a trecutului. În cadrul câmpului lor vibraţional, noua eră va înflori şi se va răspândi în mod organic, pentru a acoperi pământul.

Acestea vor fi primele capete de pod cucerite de către forţele ce vin cu putere, punctele de acces prin care vor fi canalizate energiile tămăduitoare ale transformării. Toate aceste centre vor colabora la pregătirea speciei umane în vederea trezirii ei colective.

Câteva dintre aceste centre vor avea o orientare şi particularitate specifică. Altele vor fi mai electrice şi mai universale. Dar toate cele care sunt cu adevărat de partea noului vor fi unite în spiritul vieţii în aflux. În fiecare dintre aceste centre, indiferent de forma lor indigenă, prezenţa Vieţii conştiente va genera o atmosferă în care indivizi sinceri, ce intenţionează să treacă prin procesul psihologic, şi să participe la lucrarea Domnului, pot face ajustări necesare, devenind ferm ancoraţi pe căile Spiritului.

În acest moment există multe asemenea locuri. Vor apare şi mai

multe în timpul deceniilor ce au mai rămas din această perioadă de tranziţie. a vremea când generaţia viitoare va atinge maturitatea, va exista o reţea larg răspândită de astfel de insule. La acea vreme, pentru oameni va deveni un lucru obişnuit să-şi petreacă întreaga existenţă în cadrul acestor comunităţi. Era viitoare nu va fi o prelungire a atitudinii individualiste. În timpul procesului de tranziţie, mulţi vor vedea că e bine să fii în preajma celor care au făcut sau fac ajustările vibraţionale necesare. Un mediu ocrotitor, plin de înţelegere, poate accelera procesul, în mod considerabil.

Rolurile pe care fiecare dintre voi va fi chemat să le joace în zilele transformării planetare sunt multiple şi variate. În aceşti ani de pregătiri, vă puteţi ajuta unul pe altul să jucaţi aceste roluri fără judecată sau ataşament. În aceasta va consta o mare parte din pregătirea voastră în aceste centre. Vei învăţa să-ţi asumi răspunderea pentru funcţia ta particulară, fără a te identifica cu egoul, să împărtăşeşti resursele individuale cu alţii, ca părţi ale aceluiaşi întreg mai cuprinzător, şi să laşi deoparte orice tipar de comportament care nu mai este favorabil fluxului armonios al spiritului.

Va fi loc şi pentru conducere în aceste centre dar, cu precădere, în contextul administrării practice. O asemenea conducere nu va constitui o ierarhie spirituală. În atmosfera asigurată de aceste centre, fiecare trebuie să îşi asume întreaga responsabilitate faţă de propria sa trezire. Deşi convieţuirea şi colaborarea vor asigura procesul pentru fiecare individ, niciunul nu va fi în măsură să dicteze în mod arbitrar calea pentru celălalt. Adevăraţii conducători spirituali nu vor încerca să te ţină în şabloane de subordonare, ci te vor trage, cât de repede vor putea, spre propriul lor nivel şi, dacă vei fi în stare, te vor îmboldi să-i depăşeşti. de cealaltă parte a procesului psihologic, cei mai mari dintre voi vor fi, după cum a propovăduit Iisus, servitorii tuturor. Aceşti servitori vor ocupa, pe drept, poziţiile necesare de conducere practică.

Cei care nu au smerenia de a accepta această autoritate cerută în problemele de zi cu zi, nu se vor afla printre cei smeriţi care vor moşteni pământul.

Unul dintre primele ordine de lucru în procesul trezirii planetare este distribuirea informaţiei. Cei implicaţi astăzi în centrele noii ere sunt deja angrenaţi în această lucrare. Funcţia lor este de a primi suflul Vieţii, de a-l traduce în informaţia necesară pentru transformarea structurilor sociale existente şi de a o distribui, în mod

corespunzător. Această funcţie îi va implica în toate aspectele comunicării, nu ca observatori, ci ca programatori şi directori.

Sistemele voastre de comunicaţie au aşteptat această zi. Ele au fost create pentru acest moment. Nu te feri de tehnologia disponibilă.

Deşi s-a abuzat de ea în trecut, aflată în mâini iubitoare, ea poate să transforme conştiinţa planetei voastre mai repede şi mai eficient decât ar fi altfel posibil. Acestea sunt unelte pentru mâna Domnului. Nu vă temeţi de el, ci iubiţi-le şi folosiţi-le pentru a răspândi mesajul iubirii spre toţi cei ce nu au învăţat încă să intre în rezonanţă cu alte canale, mai directe, dinăuntrul lor.

În era ce vine, metodele voastre tehnologice de comunicaţie vor fi scoase din uz de către un sistem de schimb informaţional mult superior lor. În vremea aceea, nimeni nu va mai avea nevoie de sistemele folosite acum şi numai câţiva le vor găsi amuzante. Însă acum, pentru scurtă vreme, ele constituie vehicule pentru mari transformări.

Folosiţi-le înţelept şi cu discreţie.

În această cultură a ştiinţei de carte, vei lucra cu ajutorul cuvintelor, dar înţelege bine că nu atât ele vor răspândi mesajul, cât spiritul lor pe care tu însuţi eşti în stare să-l pui în fiecare cuvânt.

Alege-ţi cuvintele cu atenţie şi înţelepciune – sau, şi mai bine, lasă

Spiritul să le aleagă pentru tine. Dă-ţi seama, însă, că ele nu sunt decât reprezentări ale unui adevăr mai cuprinzător. Caută ca acest adevăr să-ţi fie clar ţie însuţi şi cuvintele tale vor reflecta această claritate. Mulţi nici măcar nu îşi vor aminti ce au auzit, ci doar că s-au simţit mai uşuraţi şi mai plini de viaţă, în urma prezentării tale. Aşa şi trebuie să fie. Nu-ţi face reclamă nici ţie, nici organizaţiei. Cei ce sunt meniţi să te găsească şi să lucreze cu tine, o vor face.

În timp ce activitatea centrului vostru începe să înflorească în lumina timpurie a zorilor, nu gândi că voi aţi fost special aleşi sau oarecum superior celorlalţi, care lucrează în altă parte. Centrul vostru este cel potrivit vouă, probabil. Însă acelaşi adevăr poate fi trăit în forme diferite şi identificarea strictă cu o formă, oricât de favorabilă

Spiritului, nu este decât o prelungire a egoului.

Toate fiinţele în curs de trezire sunt egale Domnului. Toate organele ce se trezesc în corul lui Cristos sunt la fel de importante pentru lucrarea ce trebuie făcută. Cu cât vei putea folosi mai mult

forma fără a o scoate în evidenţă, cu atât mai puternic va fi impactul Spiritului.

Înţelege că, deşi voi sunteţi instrumentele schimbării, nu voi, în sens individual, veţi produce schimbarea, ci Creatorul care pătrunde în istoria voastră. Pe măsură ce fiinţa Sa înveleşte atmosfera vibraţională, schimbarea va surveni cu sau fără participarea unui grup anume. Menţionăm acest lucru nu pentru a scădea din importanţa rolurilor pe care le vor juca grupurile sau indivizii. dar nu cădeţi sub vraja egoului. Fiţi simpli în motivaţie şi acţiunile voastre vor avea o semnificaţie mult mai mare.

dacă se întâmplă să ajungi la o părticică din acest adevăr, accept-o şi respect-o, dar nu-i acorda mai mare importanţă decât frânturilor de adevăr pe care alţii le găsesc înăuntrul lor. În aceşti ani de tranziţie, conceptele ce se dovedesc a fi binefăcătoare pentru tine nu sunt, în mod obligatoriu, şi conceptele pe care alţii le-ar găsi la fel de folositoare. Toate spiţele duc la butuc. Ai răbdare: mâna Domnului este în toate. Fiecare să graviteze spre propriul său nivel confortabil de înţelegere şi să fie impecabil în cadrul acestuia.

Cu liniştea în minte şi cu tăcerea în inimă, păşeşte în prezenţa identităţii adevărate, unde nu există nici vină, nici ruşine, nici teamă sau reproş, ci numai exprimarea plină de iubire a adevărului. respiră adânc şi identifică-te cu suflul Vieţii ce-ţi animă corpul şi care priveşte prin ochii tăi. Extinde apoi asupra celorlalţi ceea ce trăieşti. Prin tine şi prin centrul tău, permite Spiritului să creeze o insulă a iubirii şi armoniei, care să poată fi resimţită peste tot ţinutul tău.

Să răsară apoi aceste insule! Să răsară în cele două Americi. În Asia. Să acopere Europa cu pacea lor. Să se înalţe din subcontinentul Indian şi să danseze peste toată întinderea Africii. Să fie şi să crească în toată Australia, Noua Zeelandă şi în toate insulele din marile oceane. Să acopere globul cu o reţea vie de Iubire şi Adevăr. Să se ridice împreună şi să danseze, după muzica plină de bucurie a vieţii, toţi bărbaţii şi toate femeile tuturor raselor şi naţiunilor. Pentru că există doar un singur Tată-Spirit şi o singură Mamă-Ţărână. Toţi au o rădăcină şi un tărâm comun. Toţi sunt copii născuţi din lut şi soare.

Capitolul 10 – INFORMAŢIA VIE

Cristos este fiinţa unificată a cărui conştienţă o împărtăşesc toţi.

Este fiinţa care şi-a sacrificat, pentru o vreme, simţul unificat al

identităţii şi s-a înfăşurat în materia unei planete, pentru ca o specie să-i poată împărtăşi viaţa. El a intrat în somn ca să viseze un proces evolutiv care să-l lase, la trezire, îmbrăcat cu un corp fizic, constituit din multe celule-oameni.

Prima venire a lui Cristos a fost atunci când, pentru prima oară de la apariţia vieţii pe Terra, totalitatea conştiinţei s-a transformat sub forma unui om. Acesta a fost Iisus din Nazaret.

Prin Iisus, Cristos a păşit pe pământ şi a început să pregătească populaţia umană. El i-a învăţat pe oamenii înrobiţi în materie din

Imperiul Roman să facă tocmai contrariul tuturor înclinaţiilor lor obişnuite: iubeşte-ţi duşmanul, dăruieşte-ţi toate posesiunile tale materiale, smereşte-te şi aşa mai departe. I-a învăţat pe oameni cum să sfărâme, unul câte unul, toate principiile de care se folosea atunci

Satana, pentru a reglementa lumea.

După înălţarea lui Cristos, discipolii săi au alcătuit o carte cuprinzând învăţăturile şi istoria vieţii Sale. Această carte a fost scrisă într-o perioadă a istoriei umane când fiinţele umane nu aveau nici ştiinţa, nici conceptul evoluţiei, nici teoria holistică, ci numai înţelegerea celor mai rudimentare fapte ale existenţei, pe cea de-a treia planetă de la steaua numită Soare. Cu toate acestea, cartea s-a dovedit a fi efectul unei bombe năprasnice asupra guvernelor lumii, aflate atunci la putere. Satana ştia că va trebui să-i acorde toată atenţia şi iscusinţa sa, dacă nu dorea să fie desfiinţat. Ştia că, dacă oamenii vor începe să acţioneze conform informaţiei pe care o cuprindea cartea, s-ar fi pus capăt influenţei sale. Prin urmare, a născocit o stratagemă bine ticluită, care se folosea tocmai de puterea acestei informaţii, pentru a împiedica eventuala ei aplicare.

A organizat o vastă structură birocratică în jurul învăţăturii simple a lui Iisus. A mobilizat mii de interpreţi „oficiali” într-o preoţime elitistă şi i-a trimis pe capul oamenilor să-i plictisească şi să-i năucească, să-i predispună, prin toate mijloacele, împotriva mesajului lui Cristos. Nu-i păsa dacă fiecare se închina lui Cristos în mod superficial, atâta timp cât continua să adore, de fapt, posesiunile materiale. Nu-i păsa dacă fiecare îngâna învăţăturile lui Iisus, atâta timp cât niciunul nu încerca să le trăiască.

Manevra de bază pentru a abate oamenii de la mesajul lui Cristos consta în a stărui asupra mesagerului şi mecanismului mesajului, neglijând substanţa învăţăturii. Chemarea la asumarea

răspunderii personale şi la punerea în viaţă a învăţăturii lui Cristos a fost înecată în adoraţia crucii şi, mai târziu, în adoraţia scripturii. Mesajul lui Iisus care vă îndeamnă să vă desprindeţi de influenţa materiei şi să vă umpleţi de Duhul Sfânt a fost îngropat sub un catalog de vorbărie religioase şi de interpretări dogmatice. Făţărnicia a fost încurajată în numele Domnului şi mulţi au murit apărând interpretări care nu aveau nicio legătură cu adevărurile simple ale lui Iisus.

Făţarnicilor zilelor noastre le este uşor să nutrească un sentiment de superioritate orgolioasă, când se pomeneşte de Inchiziţie sau de

Cruciade, dar nu s-au schimbat decât nume şi locuri. Peste tot ochii

Mei îi văd şi urechile Mele îi aud pe cei care pretind că Mă urmează pe căile ce le-am arătat, etalându-şi superioritatea religioasă în faţa celor ce vorbesc cu alte cuvinte, asemenea unei femei care îşi etalează un model unicat de pălărie. Nu există mâhnire mai mare decât să observ această purtare printre cei care pretind că trăiesc după adevărul Meu.

Cum de n-au reuşit de două mii de ani să convingă această specie de absurditatea argumentului conceptual? Fiecare limbă în care a fost tradusă învăţătura Mea nu reflectă decât o variaţie a intenţiei Mele originale. Chiar în contextul unei singure limbi, există unii care aud înţelesuri diferite în cazul aceleiaşi expresii. Cei ce extrapolează mai degrabă cu ajutorul raţiunii decât cu iubirea din inimile lor vor găsi înţelesuri multe şi variate ca nisipurile mărilor. Nici acum nu ştiţi că cuvintele nu contează, ci viaţa spiritului dindărătul lor?

Dacă îţi vei îndepărta din inimă iubirea faţă de celălalt din pricina diferenţelor conceptuale, Eu te voi îndepărta din viaţa Mea, precum cosorul care îndepărtează prin tăiere mlădiţa ce nu aduce roadă. Foile de viţă nu au toate aceeaşi înfăţişare. Mlădiţele nu pornesc din butuc din acelaşi loc şi în acelaşi fel. Sunteţi cu toţii fraţi şi surori întru conştiinţă. Nu vă separaţi conform părerilor pe care vi le-aţi format.

Ceea ce se întâmplă depăşeşte, de fapt, cu mult ideile voastre copilăreşti. La urma urmei, numai cei ce şi-au abandonat preferinţele conceptuale vor înţelege adevărul iubirii întruchipate.

Eu sunt Cristos. Vin chiar în această zi, străbătând atmosfera conştiinţei tale. Îţi cer să-ţi deschizi poarta raţiunii, ca să pot ajunge în

inima ta. Lasă-Mă să ţâşnesc din cenuşa ignoranţei tale, asemenea flăcării ce ardea cu strălucire în simplitatea copilăriei tale. Apleacă-te, mai degrabă, asupra bibliei iubirii, asupra prezenţei Mele vii în inima ta, şi nu asupra controverselor prolixe făcute de capete slabe, pe marginea cuvântului scris din vechime. Omul nu este lipsit de cusur în trecutul său, însă cuvântului lui Dumnezeu nu s-a schimbat niciodată.

Este un cuvânt de iubire şi un cuvânt de viaţă. El îi readuce laolaltă şi îi uneşte pe toţi cei care îl aud în adevărul fiinţării. Traducerile lui verbale sunt multiple şi variate, şi dacă ele reuşesc să te conducă la iubirea şi adevărul care trăieşte îndărătul lor, cu atât mai bine; foloseşte-le.

Dacă însă te separă şi te dezbină datorită interpretărilor raţionale, lipseşte-te de ele şi ascultă cu auzul lăuntric; acolo Eu te voi forma în mod direct.

Auziţi Cuvântul Meu prin iubirea a tot ce este. Nu vă lăsaţi mintea să stăruie în tiparele conceptuale, ci relaxaţi-o şi deschideţi-o, aşa cum îşi deschide trandafirul petalele. Aflaţi cine sunteţi în ochii lui

Dumnezeu. Ce minunat este să trăieşti în aceste vremuri extraordinare. Cei ce despică aceste cuvinte sau cuvinte de demult, nu fac decât lucrarea Satanei. Ascultaţi Cuvântul viu al lui Dumnezeu în inima voastră şi fiţi pe pace. Până când toate ideile omeneşti se vor risipi şi veţi păşi la locul tainic unde toate gândurile lui Dumnezeu sunt dezvăluite, nu vă mai certaţi din pricina limitării voastre de înţelegere.

Dacă cineva va avea de obiectat ceva la aceste cuvinte, spunând da sau ba, aprobă-l repede şi vezi-ţi de lucrarea tatălui. Nici cuvintele acestea, nici altele, nu vor fi vreodată potrivite, dacă ar fu după judecata oamenilor. Astăzi vă aduc mai mult decât nişte vorbe – aduc

Informaţia Vie a Vieţii. Primeşte-o odată cu iubirea pe care o ofer.

Eu sunt mirele prorocit din vechime. Am venit la voi pentru prima oară într-un om numit Iisus. Specia ta nu era atunci pe deplin pregătită pentru venirea Mea, de aceea am sădit atunci seminţele pentru evenimentul ce-ţi stă înainte. A trebuit să fii pregătit pentru această învăţătură. I-am împrăştiat sământa pe dealurile Galileei. Noi şi noi bărbaţi şi femei au trebuit să fie pregătiţi, în decursul anilor civilizaţiei creştine, căci mirele nu putea pune vin în burdufuri vechi.

Dar acum, bucuraţi-vă! Mileniile postului vostru au trecut. Să pregătim ospăţul. Luaţi şi mâncaţi din acest adevăr, căci acesta este

trupul Meu, şi beţi din această iubire, căci ea este sângele Meu. Am venit să stabilesc o nouă relaţie, un nou legământ cu specia voastră şi datinile din vechime nu vor mai fi. Priviţi cum toate se împlinesc. Eu sunt semănătorul şi voi sunteţi sământa Mea. În timpuri străvechi am fecundat Ţărâna. Acum planeta a dat rod şi va începe culesul. Voi accepta darurile acestui anotimp rodnic pentru purtătorii propriei Mele conştienţe. Dacă dai crezare acestor lucruri, aşa va fi şi pentru tine. i dacă ai credinţă cât o boabă de muştar, până la urmă vei fi restaurat;

cu cât este mai mare credinţa, cu atât mai grabnică va vindecarea.

Oricine Mă va urma va trebui să moară faţă de toate definirile sinelui, să ia asupra sa spiritul Meu şi să se lase ghidat de liniile câmpului Meu vibraţional. Cine se agaţă de propriile definiţii despre sine îşi va pierde identitatea odată cu anularea acelor definiri, dar cine va abandona toate de dragul Meu şi de dragul întâmpinării conştienţei

Mele, acela îmi va împărtăşi viaţa veşnică.

Însă acesta nu este un dar pe care să-l păstrezi numai pentru tine.

El este primit numai de către cei ce-l dăruiesc, la rândul lor. Rămâne cu tine numai curgând prin tine. Cu cât vei avea mai mult de dăruit, cu atât mai mult vei primi. Pe măsură ce vei ducea acestea la măiestrie şi vei deveni un canal al graţiei Mele, torentul ce va trece prin tine va spăla toate urmele condiţiei tale anterioare. Te vei trezi funcţionând la nivele de realitate pe care, chiar dacă ţi-aş vorbi de ele acum, n-ai putea să le înţelegi.

Cine învaţă să funcţioneze astfel este omul care îşi zideşte casa identităţii sale pe stânca trainică a ceea ce este etern. Nu îţi mai deduce identitatea din ceea ce dispare în curând, ci zideşte-ţi-o aşa cum o definesc Eu acum, ca propria Mea fiinţă în contextul lumii tale înconjurătoare.

Voi veni la tine, mai întâi, cu conştiinţa unui copil, căci astfel îţi vei redescoperi lumea. Oricine va primi această conştiinţă de copil, de dragul Meu, îl va primi mai târziu, când copilul va fi crescut în spirit, pe

Cel care M-a trimis acum pe Mine. Primeşte asemenea copiilor mici şi intră în viaţa Mea.

Vulpile îşi au vizuinele lor, păsările au cuiburi, dar puţini oameni din această generaţie pot găzdui percepţiile Mele. V-am creat

să fiţi templele conştienţei Mele, însă voi Mi-aţi umplută lăcaşul cu dorinţe materiale şi mi-aţi izgonit spiritul cu larmă de tâlhari. Nu-ţi pierde timpul cu deşarte păreri de rău; deschide-te iubirii Mele şi fă simpla schimbare.

Dacă Mă vei întreba pe drum, nu-ţi voi întoarce spatele. Care tată ar da o piatră copilului ce i-a cerut viaţă? Nu fi prea mândru ca să te rogi, pentru că ochii Mei văd şi urechile Mele aud. Nu există copil pe pământ care să-mi solicite atenţia şi să n-o primească din plin. Mulţi din această generaţie se consideră prea sofisticaţi pentru a se ruga, dar vă spun, toţi aceştia se vor ruga înainte ca această tranziţie să se încheie.

Niciunul dintre cei dezbinaţi în sinea lor nu va supravieţui vremurilor ce vor veni, vremuri de integrare şi întregire. Viaţa trupului este „eul”. Atunci când „eul” tău este unic „Eu” sunt Cel prezent.

dar când „eul” tău este fragmentat, trupul tău începe să moară.

Bagă de seamă, deci: identifică-te cu viaţa trupului şi nu cu materia pământului. Când „eul” tău este unic, trupul îţi este plin de viaţă şi nicio parte din el nu va cunoaşte boală sau moarte. Fragmentându-ţi identitatea lipseşti părţi ale trupului tău de hrana Mea. Aceasta este cauza bolii.

Eu am venit ca să isprăvim cu tendinţele materializatoare ce au însoţit formarea speciei voastre. Am venit să vă ofer darul vieţii eterne. Îi avertizez pe toţi cei care se ocupă prea mult cu practici complexe, căci acestea sunt ale Satanei. Calea Mea este cea simplă.

Ea nu cere ritualuri care să conteze cu adevărat. Cel ce din neştiinţă îmi încalcă tiparele va fi instruit cu răbdare, dar cel care le violează cu bună ştiinţă, păcătuieşte împotriva spiritului vieţii. Răsplata pentru acest păcat este moartea.

Nu te îngrijora cu privire la viaţa ta, gândindu-te ce vei mânca sau cu ce te vei îmbrăca. Viaţa este mai presus de materie şi trupul – mai mult decât un vehicul. Priveşte cum supravieţuiesc copacii. Uită-te la păsările care nici nu seamănă şi nici nu culeg. oare nu tu ai mai multă conştiinţă decât toate acestea? Atunci de ce te îngrijorezi? Chiar crezi că ai putea, cu gândurile tale, să-ţi prelungeşti viaţa cu o oră sau cu o zi? Viaţa nu este făcută pentru a fi stăpânită de gânduri, ci gândurile sunt făcute pentru a fi călăuzite de viaţă. Înapoia mea, Satano, acolo unde ţi-e locul, în trecut! Retrage-ţi gândurile obosite din minţile oamenilor. Eu le aduc gândul Vieţii, asigurând fiecărui atom din

trupurile lor toată informaţia necesară în momentul prezenţei Mele.

Dacă Dumnezeu asigură frunzişul acestui pământ o definire atât de frumoasă a expresiei Sale, cât de mult trebuie să vă dăruiască vouă, care sunteţi făcuţi după chipul şi asemănarea Sa? Feriţi-vă de multe posesiuni. Viaţa unui om nu se trage din ceea ce el posedă, ci din ceea ce nu-l posedă. Căutaţi Împărăţia lăuntrică şi toate cele din afară vor fi preschimbate. Doresc să-mi împărtăşesc conştienţa cu toţi, dar cei care nu vor fi pregătiţi în ziua venirii Mele, vor primi numai după propriile lor capacităţi, potrivit modului în care s-au obişnuit să primească. Cine crezi că va primi darurile conştienţei Mele depline?

Servitorii buni şi credincioşi care s-au pregătit întru venirea Mea.

Eu vin abia acum să aduc Terrei focul Vieţii. mama l-a stârnit odinioară şi a aproximat formele exterioare ale chipului Meu. Dar abia acum vin să botez în numele Domnului. Abia acum vin să aliniez materia într-un fel cum nu s-a mai întâmplat de dinainte de început.

Voi boteza toate speciile cu propriile Mele definiţii. Pe toate le voi informa despre funcţia lor adevărată. Şi fireşte, animalele – micuţii Mei

— Vor vorbi.

Nu ţi-a trecut niciodată prin minte că, odinioară, în Grădină, nu Eu am fost cel care a pus nume animalelor, ci Adam – fiul materiei? Şi nu te-ai gândit apoi că numai Creatorul putea dispune de binecuvântarea necesară pentru a le da binecuvântarea vieţii depline? Nivelul Meu de penetraţie vibraţională era în acele zile de ajuns ca să însufleţească speciile la un nivel elementar de viaţă muritoare, dar intensitatea deplinei Mele prezenţe încă nu exista. Astfel, în umbra evenimentului, l-am numit pe Adam reprezentantul Meu. Iar în trecut, înainte ca animalele să primească definiţii în spirit, Adam le-a numit după natura formelor şi tiparelor fizice. Sunt cel care zburdă şi se joacă astăzi printre voi. Le voi preschimba, aşa cum vă voi preschimba şi pe voi, în ceva minunat.

Nu ar trebui să respingeţi prea grabnic viziunile naive şi superstiţiile primitive prevalente printre cei „mai puţin educaţi” din specia voastră. Fiindcă, deşi aceste fenomene simple nu prezintă fenomenul iminent în întregimea lui, ele înglobează totuşi caracteristicile arhetipale ale acestuia, din care câteva vor fi dramatizate în folosul vostru. Prea mulţi dintre voi au un snobism

intelectual ce împiedică exprimarea nestânjenită a spiritului Meu.

Animarea unei părţi din mitologia voastră lepădată va fi cura cea mai rapidă.

Voi credeţi că am venit să aduc unitate şi pace pe pământ şi acesta este adevărul, dar, pentru a realiza aceasta, va trebui, mai întâi, să repar câmpurile vibraţionale care, momentan, se suprapun parţial. Eu aduc sabia despărţitoare, care va separa toate elementele, aşezându-le pe fiecare la locul cuvenit. Când vezi un nor ridicându-se la apus, ştii că furtuna este aproape; iar când simţi o boare venind dinspre sud, ştii că în curând vremea se încălzeşte. Cum se face că poţi să vezi şi să auzi toate aceste serie ale schimbării şi totuşi nu ştii că Împărăţia Cerului este aproape? Nu fi prea prins de aşteptările şi interpretările tale personale, astfel încât să nu vezi Împărăţia până în clipa în care te loveşti de ea. Sunt dezamăgit de această civilizaţie;

deşi aţi auzit Cuvântul Meu în tinereţea voastră, de înţeles nu l-aţi înţeles.

Mulţi dintre cei care au învăţăturile Mele pe limbă vor fi, totuşi, ultimii în Împărăţia Mea, din cauza trufiei lor. Şi mulţi dintre cei care n-au studiat cuvântul scris al lui Dumnezeu, dar l-au iubit statornic pe semenul lor, vor fi printre primii. Cel ce se preamăreşte va fi smerit, iar cel ce devine slujitorul întregii omeniri va fi ridicat în rangurile Mele de cea mai mare încredere.

S-a spus că sorocul acestor lucruri nu va veni decât atunci când

„Fulgerul ce a luminat o particulă ce a fost încătuşată sub firmament străluceşte şi luminează altă parte sub firmament” şi atunci când acest lucru se va fi întâmplat, venirea este aproape. Cei care au urechi, să audă. Cei care au ochi, să citească Cuvântul lui Dumnezeu iluminat de fulgerul care a fost odinioară încătuşat într-o particulă a materiei. Să afle că timpul a sosit.

Nu irosi timpul în şovăială, ci apucă de îndată pe drumul ce-l ai de străbătut. Identifică-te cu viaţa Mea, acceptă darurile pe care le aduc sau ocupă-ţi poziţia în lumea muritoare. Mulţi dintre cei care se află chiar acum în tabăra Satanei se vor pocăi şi vor împărtăşi viaţa Mea veşnică. Dar cei căldicei, necrezând niciuna, nici alta, vor fi prea legaţi de tiparele materializatoare ca să se poată elibera, atunci când aceste tendinţe vot fi eliminate din nivelurile conştiinţei umane. Mulţi dintre cei care chiar acum stau la masă cu Satana vor fi mijloacele prin care Eu voi schimba lumea; şi mulţi dintre cei care, acum, cu voce tare,

proclamă lauda Domnului, vor fi primii care să îmi nege energiile

Iubirii şi ale Vieţii şi vor fi primii care să se agaţe, cu disperare, de temerile şi convingerile lor.

Şi totuşi, nu trebuie să se întâmple aşa. Energiile care vă înfăşoară planeta sunt energii ale Vieţii. Nimic nu trebuie să stea între ele şi exprimarea lor liberă prin tine. Nimic nu trebuie să stea între tine şi sinele tău, între Creator şi creatură, cu excepţia timpului, iar dacă vrei să vii acum şi să mă iei de mână, împreună îi vom alunga şi una vom fi.

Intendenţii pe care i-am lăsat, în timpuri străvechi, să călăuzească şi să se îngrijească de specia voastră au fost dispreţuiţi de voi şi omorâţi. Aşa că am venit Eu însumi, prin Iisus din Nazaret. Atunci Maţi răstignit, întrucât venirea Mea colectivă nu a fost înţeleasă şi forţele materializatoare erau încă puternice. De data aceasta, vin la voi în putere şi slavă. Nu Mă veţi mai dispreţui, căci este scris că: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie cea mai importantă dintre toate". Zidarii, tiparele terestre, care au modelat materia pentru a o pune în acord cu visele Mele inconştiente, au bănui atât de puţin esenţa Mea reală, încât au desconsiderat cea mai importantă stare de conştiinţă care s-a oprit vreodată asupra unui membru al speciei voastre. Totuşi, aceasta va fi singura stare de conştiinţă care va supravieţui în veacul următor. Nu o respinge pentru faptul că nu pare să aibă vreo valoare în vederea supravieţuirii. primeşte-o şi învaţă o nouă definiţie a supravieţuirii.

Această stare de conştiinţă va dansa în circuitele tale şi scânteierea ei va lumina corpul tău fizic întru viaţă veşnică. Această stare de conştiinţă este conştiinţa Fiinţei Vieţii însăşi. Este curentul pentru care a început să funcţioneze circuitul tău. În această etapă din istoria ta, eşti asemenea unui sistem electric tocmai ieşit de pe linia de asamblare, dar încă ne-racordat la reţea. oricum, nu va mai dura mult.

În adevăr, nu va trece această generaţie până nu se vor întâmpla toate aceste lucruri.

Elanul venirii Mele este ireversibil ca răsăritul şi apusul soarelui.

Fiul lui Dumnezeu îşi va urma calea aşa cum am hotărât şi durerea va fi de partea celor ce încearcă să-i împiedice desfăşurarea. Aceste planuri nu le-am făcut ieri, ci au fost hotărâte din vechime, încă dinainte de a stârni apariţia primelor semne de viaţă pe această

planetă. Ar fi bine dacă ai accepta schimbările venirii Mele.

Intraţi cu graţie în tiparele pe care vi le-am pregătit. Îmbrăcaţi veşmintele modelate de Mine – trupuri de lumină. Faţă de aceste veşminte – lampă aprinsă, trupurile voastre de acum sunt ca o lampă fără curent. Încetaţi să vă mai definiţi voi înşivă, ci lăsaţi-Mă pe Mine să vă definesc întru serviciul Meu. Ceea ce veţi trăi vă va întrece atât de mult aşteptările, încât viaţa acestor ani petrecuţi în umbră va fi curând uitată şi lăsată în urmă, ca un vis lipsit de noimă.

Aceasta este propria voastră viaţă; acestea sunt propriile voastre planuri. Prin acest canal vorbesc la persoana a doua deoarece, momentan, pentru mulţi dintre voi, acesta este mijlocul cel mai eficace de a recepta aceste informaţii. Nu vă lăsaţi însă amăgiţi de dihotomia pe care o implică acest procedeu. Eu sunt viaţa voastră. Voi sunteţi expresia Mea. Eu sunt viţa. voi mlădiţele. Eu sunt conştienţa, voi sunteţi focarul Meu. Nu există depărtare, decât în timp, poate, dar în prezenţa Mea, timpul nu există. Eu dispun acum de claritate, în timp ce voi dormiţi încă în întuneric. Dar vă chem cu insistenţă să vă treziţi.

Vreau să împărtăşesc cu voi totalitatea percepţiilor Mele.

CAPITOLUL 11 – ÎNVĂŢĂTURA SPIRITULUI

În vremurile când predomină tiparele fricii, legile de care au nevoie fiinţele umane sunt multe şi complexe. Dar când aceste tipare vor fi desfiinţate, şi aceasta se va întâmpla în curând, toate legile omeneşti vor fi abolite. În prezenţa spiritului Meu există doar o singură lege, iar aceasta este legea iubirii; iubeşte tot, iubeşte ceea ce este, iubeşte-te pe tine însuţi aşa cum eşti şi iubeşte-mă pe Mine, aşa cum mă exprim prin tine. Oricât de felurile ar părea expresiile, dă-ţi seama că ele toate sunt diferenţieri ale propriilor tale expresii în contexte diferite. Iubeşte-le pe toate. Înţelege şi vezi unitatea întregii vieţi.

Legea iubirii este mai mult decât o lege, ea este „calea” vieţii. Cine crezi că pricinuieşte iubirea mugurilor de primăvară? Este iubirea toată, Viaţa toată, care apelează la potenţialul acestei planete. Fii m şi din această iubire, şi mulţimea legilor din vechime, care stârneşte atâta confuzie, va fi absorbită în expresia glorioasă a vieţii pe pământ.

Este scris că va veni ziua când oamenii nu vor mai trăi din pâinea materiei, ci din Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Intră şi tu în rezonanţă.

Ziua aceea este acum. Informaţia hrănitoare aşteaptă înăuntrul

tău.

Împărtăşeşte-te cu ea într-un mod pe care nu-l va înţelege mintea raţională. Nu argumenta atâta, nu îţi frământa inima, spunându-ţi ce ţi se întâmplă prin cutare sau cutare mecanism. Ci ridică-te, primeşte-Mi identitatea în fiinţa ta şi intră în casa pe care ţi-am pregătit-o în trupul meu manifest. Urmează directivele Vieţii care te informează. ea răsare înăuntrul vostru aidoma sentimentului trăit atunci când erai îndrăgostit și fiinţa iubită se apropia. Chiar acum îi dă ghes inimii tale. Ai încredere în ea; nu te va duce pe căi greșite. Fii impecabil în tot ce faci, oricât de neînsemnat ar fi lucrul acela, şi exprimă deplinătatea Mea în această perfecţiune.

Pe dealurile Galileei, te-am învăţat să scoţi draci în numele meu.

dar aceasta este o eră nouă şi o generaţie nouă, iar celor ce veţi lucra cu Mine la pregătirea acestei planete vă voi spune, de asemenea:

„Scoateţi definiri în numele meu”. Căci, prin definiri felurite, spiritul

Vieţii, ieşind din Terra cu un clocot uşor, este reţinut în încăperile ferecate ale Satanei. În era care vine, materia va fi informată doar prin definiţiile Mele. Pe canalele vibraţionale de fiinţare, Eu transmit aceste definiţii chiar şi acum. Dacă-ţi vei reduce la tăcere gândurile şi vei intra în rezonanţă cu semnalele tale lăuntrice, vei începe să te extinzi, pătrunzând în concepţiile Mele, într-o nouă interpretare a realităţii.

Găseşte uşa spre această nouă realitate prin inima ta. Intră şi fii liniştit. descoperă ce fel de fiinţă eşti. Razele cu semnalele mele nu au încetat să pornească spre tine, încă din clipa în care ai părăsit Grădina

Raiului, însă mesajul lor era prea plăpând printre ţipetele stridente ale mulţimii vorbelor tale. Acum, când Mă apropii, aceste semnale cresc în amplitudine. În curând, ele vor sili cuvintele cele multe să plece. Intră în rezonanţă cu aceste semnale şi află cât mai multe despre tine, pentru că multe ai uitat.

Dacă o ghindă cade pe pământ printre multe altele de acelaşi fel şi devine atât de implicată în relaţiile ei cu celelalte ghinde încât se agaţă mereu de auto-definirea ei ca ghindă şi nu va afla niciodată că, în definirea lui Dumnezeu, ea nu este ghindă ci un stejar măreţ. Nu fiţi asemenea ghindei din parabolă, agăţându-vă de autoportretele voastre larvare până ce veţi putrezi, mişunând de viermi. Renunţaţi la concepţiile voastre copilăreşti şi lăsaţi-l pe Creator să vă definească în

termenii Săi.

Încrede-te în Dumnezeu pentru cele necesare supravieţuirii şi nu vei pieri de foame şi nici nu vei duce lipsă de ceva. Vezi mai întâi

Împărăţia Cerului şi, prin această viziune, vei observa şi factorii de supravieţuire pe care, până acum, i-ai trecut cu vederea; se află prea aproape de ochii tăi. Mintea ta mai caută lucrurile complexe. de-a lungul istoriei te-ai zbătut atât de mult ca să supravieţuieşti – conform definiţiei supravieţuirii formulate de tine, încât ai uitat „de ce" vrei să supravieţuieşti. Când vei redescoperi motivul pentru care vrei să supravieţuieşti, Mă vei redescoperi pe Mine. Eu sunt motivul tău de supravieţuire. Eu sunt scânteia Vieţii dinăuntrul tău, dând expresie universalităţii Mele prin mediul tău înconjurător. „Eu" sunt cel care vrea să supravieţuiască şi să-şi găsească expresia prin tine.

Vrei să rămâi pe Terra, fiindcă e cea mai frumoasă dimineaţă de primăvară din istoria; şi eşti îndrăgostit – îndrăgostit de spiritul care cântă în inima ta, îndrăgostit de planeta glorioasă care te îmbracă în materia ei.

Nu mai dormi, dacă vrei să nu pierzi, dormind, tot ce se întâmplă.

Dacă auzi acum aceste cuvinte şi simţi pacea Mea pe măsură ce gândurile tale se supără tot mai puţin, nu te grăbi să pleci, săltând de bucurie, ci mai stai locului o vreme. Stai liniştit până ţi se dă putere de sus. Aceste prime tresăriri pe care le simţi sunt doar o aluzie la ceea ce va veni. Când Sfântul Duh te va cuprinde pe deplin, vei cunoaşte ce cunosc Eu, vei vedea ce văd Eu şi vei fi ceea ce sunt Eu.

Aşteaptă venirea mai deplină în inima ta. Atunci, cuvintele vor avea mai multă semnificaţie când vei vorbi, pentru că ele vor fi în deplin acord cu tiparele tale vibraţionale. Puţin te vor asculta predicând o evanghelie a iubirii, dacă vor simţi teama din inima ta. Fii liniştit şi senin. Spiritul Meu nu poate veni când minţile sunt pline. dacă acest mesaj nu poate fi verificat prin propria ta experienţă din momentul de faţă, el nu prea îşi are rostul. Mesajul Meu nu este unul de pace, armonie şi întregime. te voi reda unei stări de sănătate cum n-ai cunoscut decât înaintea proiectării de vehicule fizice. Voi stârni starea de conştienţă pe care odinioară am împărtăşit-o, pe când eram unul.

Mă ofer ţie, în dar. Îţi promit că, dacă mă primeşti pe Mine, vei primi, la fel, totalitatea a ceea ce este, căci Eu şi Tatăl suntem Unul.

Dacă dai crezare acestor cuvinte, înţelege clar: nu cuvintelor le dai crezare, ci realităţii vi pe care o reprezintă aceste cuvinte.

Comunicarea adevărată este în inima ta. Acolo, Eu comunic în mod direct. dacă nu vei muri faţă de tot ceea ce a fost şi nu vei renaşte întru această comuniune, nu vei putea împărtăşi cu noi aceste lucruri.

Nu te defini în termeni supuşi pierii, Mesajul Meu este un mesaj al faptei. Nu e ceva care să-l iei de pe raft şi să-l ştergi de praf la ocazii speciale. Cine învaţă să vadă cu ochii lui Cristos a învăţat să vadă real într-o mare de iluzii. Dacă eşti plin de propriile tale definiţii, cum le vei primi pe ale Mele?

Când dăruieşti, nu da celor care, într-o bună zi, ar putea cumva să te răsplătească, pentru că nu aceasta este adevărata dărnicie. Dă celor care ştii că nu te vor răsplăti altfel decât în spirit; şi asta este de ajuns.

Când se fac fapte bune cu ajutorul formei tale fizice, îndepărtează toată lauda şi spune „Nu această formă este responsabilă, ci Unul mult mai mare decât ar putea să cuprindă vreodată, în întregime, această formă. Forma mea nu este decât mijlocitorul Domnului. Laudă-L pe El în mod nemijlocit şi nu pune preţ pe formele prin care lucrează El”.

Căci Eu sunt făptaşul a tot ce se va face acum. Voi sunteţi faptele

Mele. Îmi fac sălaş în trupul, mintea şi inima voastră. Lăsaţi să fie acesta un sălaş al rugăciunii, ca Eu să pot intra şi rămâne.

Venirea mea este asemeni drojdiei care ridică aluatul. În acest moment, spiritul Meu se trezeşte în minţile şi inimile celor simpli, inocenţi şi sinceri din întreaga lume. Sub scoarţa pământului întind o reţea vie de rădăcini vibraţionale şi astfel conştiinţa Mea va încolţi în tiparele conştiinţei oamenilor din fiecare ţară, din fiecare comunitate şi din fiecare gospodărie unde se află câtuşi de puţină iubire. Oriunde se găseşte chiar şi o urmă de iubire, Eu cresc, Mă înmulţesc şi Mă extind, până când toată atmosfera ajunge să vibreze de eternul ACUM al prezenţei mele.

Calendarul venirii Mele este subiectiv. Vei putea trăi experienţa realităţii procesului, de îndată ce vei putea menţine viziunea în inima ta. Omenirea, în totalitatea ei, nu va trăi experienţa Venirii decât în

Crăciunul definirii numelui vostru; la nivel individual însă, experienţa venirii va fi diferenţiată. Pe măsură ce intru în evenimentele umane, intensitatea câmpului Meu biogravitaţional va

face timpul să clocotească şi să se încovoaie. În sânul trecutului, se vor ridica insule ale viitoarei veniri. pentru o vreme, vechiul şi noul vor exista laolaltă.

Privită din interiorul aparenţelor istoriei, s-ar părea că un număr de factori determină fenomenele asociate cu venirea Mea. Nu vor lipsi dovezile raţionale, logice, care să demonstreze că anumite influenţe au determinat şi produc ceea ce are loc. În adevăr însă, am venit după bunul Meu plac, în felul Meu. Intensitatea câmpului meu vibraţional este suficient de mare ca să ajusteze realitatea ce-i stă dinainte. Iată totul despre istorie. Fireşte, evenimentele voastre vor converge, asemenea meridianelor de la poluri, pentru a Mă întâlni în lumină.

Cuprinse de iubire sau frică, toate lucrurile Mă vor întâmpina acolo.

dacă vreţi, sincer, să înţelegeţi aceste lucruri, deveniţi precum copiii mici. Copiii vor fi cei care nu vor ţine cont de legile fizicii şi cei care vor aştepta cu nerăbdare darul de a vorbi animalelor. Copiii vor fi cei informaţi pe larg despre aceste evenimente în parte. Plini de bucurie, ei vor încăleca pe fluctuaţiile câmpului energetic ce se apropie, cu eleganţa surfiştilor, legănându-se uşor pe valuri.

Ce se întâmplă nu e atât de greu de înţeles. Multe suflete simple vor pricepe de-ndată, pe când cei înţelepţi în cele lumeşti îşi vor încreţi frunţile şi vor încrunta din sprâncene. Cei mai avizaţi în domeniul material, fizicienii, au început să bănuiască ce se întâmplă. Mulţi alţii

Mă vor descoperi în curând şi, în zilele din urmă, mulţi de felul lor vor fi convertiţi şi vor începe să răspândească şi ei Cuvântul Domnului.

Fizicianul, antropologul şi astronomul, laolaltă cu copiii şi animalele, vor fi cei care aşteaptă să se nască, în ieslea materiei, conştiinţa Mea.

Eu sunt viaţa tatălui care dansează în lut, dar vieţii lui trebuie să i se alăture conştienţa tatălui, dacă organismul e să dobândească nemurire. De aceea, vin şi bat la uşa inimii tale. Hai să dansăm împreună acest dans! Hai să cântăm aceste cântec! Eu cânt, în prezenţa lui Dumnezeu, cântecul eternului ACUM. de-a lungul şi de-a latul eternităţii, ecoul vocii mele răsună plin de încântare şi jubilaţie.

Treziţi-vă din somnul vostru istoric şi alăturaţi-vă celor ce pregătesc deja intrarea acestei noi realităţi. Şi nu vă uitaţi strâmb la cei

dintâi pe care îi veţi întâlni. Ştiu pe cine am ales, iar culegătorii trimişi pe holdele omenirii sunt la fel de variaţi şi de reali ca şi oamenii pe care i-am trimis să-i culeagă. Cunoaşteţi-vă unii pe alţii, nu după forma exterioară, ci după iubirea răspândită în prezenţa voastră. Nu am venit să culeg o denominaţiune, ci toate naţiunile. Prea puţin îmi pasă de conceptele endemice cutărui sau cutărui segment al speciei, dar tare mult îmi pasă de iubirea ce vieţuieşte oriunde sunt cei cu inima curată.

Sunt simbolizat prin influenţa longitudinii şi latitudinii, semnul crucii. pe toate le întâlnesc într-o unitate de timp şi spaţiu, o unitate a

Creatorului şi a creaţiei. În focul iubirii mele, topesc toate diviziunile dinaintea Mea.

Eu aduc vânturile schimbărilor şi suflul vieţii veşnice. Anotimpurile umanităţii sunt acum pe sfârşite şi va sosi anotimpul Omului unificat.

Eu sunt vinul cel nou pe care această generaţie a fost hărăzită să-l primească. Sunt Cristos Cel înviat, care vine cu bucurie să locuiască în inimile oamenilor.

Deschide-te spre nou. deschide-te spre imposibil. Deschide-te acum spre realitatea ce a stat atât de mult timp dincolo de întunericul percepţiilor tale. Eu sunt Cel care v-am învăluit cultura. Sunt Cel care v-am învăluit istoria. Eu sunt Cel care a propovăduit în Galilea, i-a vindecat pe bolnavi şi i-a adus la viaţă pe cei morţi în spirit. De două mii de ani v-am tot pregătit pentru acest moment. Treziţi-vă întru prezenţa Mea. Treziţi-vă la realitatea pe care istoria voastră nu a putut-o ascunde, dar pe care nesăbuința voastră a putut să o uite.

Trezeşte-te la sinele tău, pentru că astăzi te voi crea după chipul şi asemănarea Mea, cu suflul propriului Meu trup şi viaţa propriei Mele fiinţe.

Dansează în voia tiparelor Mele. Lasă-te purtat de râurile iubirii

Mele, care încercuiesc planeta voastră într-un zigzag pulsatoriu şi scânteietor, ca o reţea uriaşă de artere ale luminii şi iubirii. Ea poartă un mesaj minunat: copilul materiei va fi moştenitorul Creatorului, a tot ce a fost vreodată, a tot ce este şi a tot ce va fi. Nu încerca să torni această informaţie vie în vechile burdufuri ale concepţiilor raţionale, pentru că, dacă vei încerca, ea va străpunge pielea şi va curge ţărână, însufleţind, în schimb, pietrele. Nimic din ceea ce ar putea fi încropit într-o concepţie, nici chiar de către cei mai înţelepţi din specia voastră, nu ar putea să aibă puterea şi flexibilitatea

necesare pentru a conţine această informaţie.

Din ziua aceea, cuvintele pe care vi le trimit nu vor mai fi în pericol să se topească şi să se scurgă în tiparele concepţiilor voastre. Vă voi mai trimite câteva, apoi, însă, vă voi întâlni înăuntru şi vom sta în jurul focului iubirii Mele, unde este mai cald decât în aceste pagini înzăpezite şi în aceste cuvinte reci. În prezenţa fiinţei voastre lăuntrice, vă aduc cuvintele Vieţii informatoare, cu totul diferite de cuvintele de hârtie şi cerneală de aici. Câteva dintre ele vor fi aşternute pe hârtie, cu cerneală, şi cuvintele oamenilor vor răsuna cu o putere pe care nu au mai cunoscut-o din vremurile de demult. Însă aceste informaţii noi nu reprezintă date în plus pentru conduita voastră. Ele sunt, mai degrabă, realitatea însăşi a noii voastre firi. Nu se pune problema de a pune în practică informaţia Mea în viitor, ci mai mult, să fiţi voi înşivă tocmai informaţia Mea. Veţi fi Voia Mea în manifestare, chiar fapta

Mea.

Eu sunt la fel de viu, de unic, de blând şi schimbător şi, totuşi, la fel de constant şi statornic ca viaţa ce creşte în flori sau cântă în ploaia primăverii, pe acoperişurile caselor. Vin acum de la tatăl, să vă aduc definirile Sale să vă izbăvesc de limitările trecutului. Vin la voi atâtdin l auntru, cât şi din afară. Vin al voi când paznicii frici şi raţiunii nu sunt atenţi. Mă strecor până la tine, în clipele în care eşti recunoscător… sau fericit.

„Trezeşte-te!” îţi cânt, căci vremea noului a sosit şi toate lucrurile vor fi altfel. Vino şi vezi ce ţi-am pregătit. Nu mai crede în nimicuri, pentru că Eu sunt sursa cunoaşterii eterne şi, de acum încolo, te voi inunda ca un izvor de nesecat. În chiar clipa nevoii tale, te voi informa despre cele necesare. Întotdeauna a fost aşa, dar în zilele acestea, vânturile vieţii bat mai puternic decât până acum. Creatorul se apropie. Ai încredere în tot ce este şi în tot ce va fi.

CAPITOLUL 12 – UN SFÂRŞIT DESCHIS ŞI UN NOU ÎNCEPUT

În vremurile noi, vei ajunge să te gândeşti la era descoperirii ca la adevăratul tău început. va fi adevărat, într-un fel, pentru că acesta va fi începutul funcţionării tale coerente, ca organism fizic unificat, independent de planeta-mamă. Atunci când colectivitatea fiinţei tale va socoti experienţa ta ca raportată la o viaţă de om, te vei gândi la toţi anii istoriei voastre până la Venire, puţin după începutul mileniului doi, ca fiind ai întunericului, ani petrecuţi în pântec. Nu-ţi vei aminti nimic

despre ei. Când, ajuns la maturitate, vei reflecta asupra Mileniului care a fost denumit Perioada trezirii planetare, vei privi aceşti ani ca fiind ai copilăriei tale, anii formării vehiculare. Despre ei îţi vei aminti foarte puţin.

Ceea ce vei întâlni şi experienţele pe care le vei avea colo, printre galaxii, în ce-a de-a treia perioadă, ca un copil trezit al stelelor, va fi atât de copleşitor şi de nemaipomenit, încât orice ţi-aş spune despre aceasta, n-ar avea niciun sens pentru tine, decât, poate, că totul este oglindit destul de rudimentar în câteva din mitologiile voastre primitive.

Vehiculul pe care îl constitui în vederea acestora, de-a lungul mileniului următor, nu va fi lipsit de viaţă, ca materialele pe care le prelucrezi azi, ci viu, cum este copacul, floarea şi vântul. le vei însufleţi cu darul conştiinţei tale, precum tatăl m-a însufleţit pe Mine şi cum Eu te însufleţesc pe tine. Iar toate vor fi una. Toate vor trăi şi respira având coerenţa unui singur organism.

Dacă ar fi să insişti în a înţelege, cu mintea ta raţională, tot ce urmează să se petreacă, ai rămâne adormit în praful istoriei mult timp după trecerea Mea. Căci sunt o fiinţă în mişcare, iar zilele Mele pe pământ sunt numărate. Adevărata Mea împărăţie nu este a acestei lumi, ci a unei lumi care se află cu mult dincolo de toate stelele cerului tău nocturn. dacă vei veni cu Mine, în drumul nostru spre eternitate, vom avea timp din belşug să vizităm aceste sisteme stelare, iar tu vei avea o mie de ani la dispoziţie ca să te bucuri de Terra în pace şi armonie, înainte de a pleca. Haide, nu ţi se pare că este un plan bun?

Ai încredere în Mine aşa cum ai avut odată, cu mult timp în urmă.

Suntem singuri aici în timp şi spaţiu. Eu sunt unica conştienţă. Desigur că îţi merit încrederea. Să nu mai fim separaţi, căci pot să-ţi citesc în inimă şi-ţi vă dorul de casă, o casă de care nu-ţi mai aduci aminte.

Această casă este fiinţa Mea. Nu ţi-o reaminteşti deoarece este prea vastă şi copleşitoare pentru a putea fi cuprinsă în oricare din structurile tale mentale prezente.

Ascultaţi-Mă, o, copii ai Terrei; nu vă mai încredeţi în teamă şi în numeroasele ei minciuni. Respiraţi cu Mine suflul vieţii eterne, suflul pe care vi-l aduc azi. Crearea voastră colectivă, ca centru al conştiinţei unificate, rămâne încă de înfăptuit, dar, la nivel individual, A Doua

venire bate la uşă! Şi, la fel, a treia, a patra şi a cincea şi a şasea – toate până la capătul numerelor voastre. Căci Eu răsar în mijlocul vostru ca un irezistibil val de energie. Eu răsar în fermieri, în muncitorii din fabrici şi în copii fiecărei ţări de pe faţa pământului. Răsar, ies din adâncuri, trezesc, cu putere, claritate, iubire şi informaţie dătătoare de viaţă. Toţi cei care iubesc Mă pot simţi în această clipă, zvâcnind de neastâmpăr în pieptul lor. cei care nu-mi tăgăduiesc acum expresia sunt cei care vor moşteni pământul. Eu sunt viitorul, deci sunt acum.

Într-adevăr, nu sunt altul decât tu însuţi.

Eu sunt Dătătorul Vieţii, Cel după care Dorul Terrei aleargă din timpuri preistorice. Sunt reflexia întregii mele creaţii. Tu eşti o celulă din trupul Meu, însă – aidoma unei holograme – eşti întregul, deopotrivă. Carnea ta este carnea Mea şi sângele tău este sângele

Meu. Împărtăşeşte-te cu viaţa Mea eternă, pentru că Eu sunt tot ce a fost vreodată, tot ce este şi tot ce va fi.

Să ne unim în realitatea ta, aşa cum suntem deja uniţi în realitatea

Mea. Ţi-am spus să te identifici cu Mine, dar iată şi un procedeu mai uşor: pur şi simplu, nu te mai identifica cu propriile imagini despre tine însuţi şi te vei pomeni că tot ce a rămas s-a identificat deja cu Mine, întrucât ce a rămas „sunt” Eu.

Să nu vă judecaţi prea aspru în umbra naşterii voastre, ci să veniţi să cinaţi mai întâi cu Mine, la masa vieţii. Căutaţi să aflaţi cine are menirea să judece. Eu sunt relaţia dintre Spirit şi materie, dintre tot ce este temporal şi tot ce este etern. Sunt tiparul la care se conformează materia, când intră în contact cu fiinţarea. lasă-te inundat acum de armonie. Potriveşte-ţi tiparele identităţii la matricea arhetipală pe care am pregătit-o anume pentru tine. Ea aşteaptă în concepţiile Mele. dacă vei avea încredere în Mine, intenţia Mea îţi va spulbera limitările, asemenea copilului care suflă într-o păpădie.

Ascultă şoapta din inima ta. O vei auzi atunci când gândurile tale tac. Concentrează-te asupra ei, până când îţi va umple fiinţa şi va deveni energia motivaţională din spatele tuturor faptelor tale. Nu ai fost creat să porţi încruntarea şi nici să te ascunzi în fustele trecutului tău. Leapădă aceste veşminte străvechi şi îmbracă-te în straiele pe care ţi le-am pregătit. Acestea sunt rolurile noii tale definiri şi ţi se potrivesc. Mireasa trebuie să se gătească pentru Mine, cu toate că aşteptarea ţi s-a părut lungă.

În zilele ce vor veni, hrana ta va consta din a face Voia Vieţii care te-a trimis şi de a-l împlini lucrările. Viaţa ce se înalţă chiar acum în tine conţine toată informaţia vie, necesară menţinerii corpului tău fizic.

Însă natura acestei informaţii vitale constă din a acoperi nevoile energetice ale trupului prin care circulă. Dacă nu i se permite să circule şi dacă va fi reţinută în concepte şi în orientarea trecut-viitor, nu va fi în stare să-ţi ofere hrana ei. Informaţia vitală este Voia tatălui. Însă dacă această voie nu este exprimată, dacă nu este tradusă în fapte, dacă este doar înmagazinată în concepte prăfuite, atunci corpul uman se va îmbolnăvi şi, în cele din urmă, va muri.

Dacă vreţi să participaţi acum alături de Mine la înfăptuirea Voii

Mele pe pământ, mergeţi şi vindecaţi atât cât puteţi din omenire, căci vă numesc, chiar acum, uneltele preschimbărilor Mele. Vindecaţi prin şi după măsura credinţei voastre în prezenţa Mea, din voi. Armonia vibraţională a fiecărui atom, din absolut fiecare celulă a corpurilor voastre fizice corelate, dansând în antrenare ritmică. precum şi propria voastră putere de a direcţiona intenţionalitatea Mea trează şi de a extinde acest dans armonios al unităţii vibraţionale, asupra oricărui lucru după bunul plac, este o putere care – cât ai clipi din ochi sau cât îi trebuie unui nor să treacă – va transforma tot ce se află în faţa ei.

Când veţi porni să îndreptaţi variatele discordanţe din trupurile şi evenimentele zilelor voastre, faceţi-o prin puterea numelui Meu, care este puterea propriei Mele esenţe. Spuneţi apoi: „fii întreg” sau „fie ca tu să devii întreg”. dacă veţi rosti aceste cuvinte cu siguranţa încrederii şi în deplină conştiinţă, se va săvârşi în materie, aşa cum a fost deja săvârşit în spirit.

Când vei călători, în timpul trezirilor de mai târziu, ia cu tine puţine provizii pentru propriile-ţi nevoi. Fii încredinţat că cei ce sunt acordaţi vibraţional vor şti deja de venirea ta şi vor avea un loc pregătit pentru tine. Intră acolo, cu pacea ta, şi las-o să se răspândească. Acest lucru îi va uni în spirit pe toţi cei care lucrează împreună cu tine şi vor transmite mari unde de pace pe meleagurile înconjurătoare. Mulţi vor resimţi această pace şi se vor întreba care îi este cauza. Du-te atunci printre ei şi, liniştit, învaţă-i despre schimbările care stau dinaintea speciei voastre. Învaţă-i, cu precădere, prin felul tău de a fi şi prin modul tău de a percepe. Nu îi priva însă, de ceea ce doresc, pe cei care nu au nevoie de cuvinte. Când era, la

naşterea căreia asişti, va fi în plină floare, cuvintele nu vor mai fi o necesitate, aşa cum sunt astăzi, deşi, în această perioadă de tranziţie, multora le pot fi de folos.

Dacă, într-un ţinut oarecare, nimeni nu îţi va accepta pacea, nu irosi niciun gând, ci continuă acolo unde eşti primit cu bunăvoinţă.

Căci vor continua să existe câteva zone de rezistenţă, unde se vor aduna forţele materializatoare. La părăsirea unui astfel de ţinut al negativităţii, scutură din corpul tău vibraţional şi ultima urmă a concepţiilor limitative pe care le-ai întâlnit. Dacă le vei păstra amintirea, acestea ţi se vor agăţa de inimă, aidoma unor particule ale îndoielii şi ale fricii, şi îţi vor tulbura puterea de înţelegere.

Călătorind în aceste timpuri, calea nu îţi va întotdeauna liberă de împotriviri, pentru că lumea va fi încă în curs de polarizare. Însă dacă vei avea încredere în spiritul care îţi călăuzeşte fiecare faptă, vei întâlni şi inspira mult mai multă bucurie decât teamă. Greutăţile tale ocazionale vor fi mai mult decât compensate de renaşterile ce se petrec peste tot, la care vei participa, implicând, de multe ori, oraşe şi naţiuni întregi.

Aceste zile nu vor semăna cu cele de pe vremea când traversai dealurile Imperiului Roman, când lumea era încă tânără în spirit, şi forţele materializatoare erau în largul lor. Nu, aceasta este o eră deosebită şi Terra este coaptă pentru cules. de data aceasta, în această eră, spiritul va ieşi victorios. Naţiunile sunt gata pregătite şi aşteaptă. Să nu te preocupe faptul că mâna Mea intervine în evenimentele umane din zone care nu te privesc, ci ai încredere că totul se va desfăşura aşa cum trebuie. Nimeni nu culege numai roadele seminţelor semănate de el. Preocuparea ta să nu fie vechea realitate, ci prezenţa vie a lui Dumnezeu.

Singura condamnare va cădea asupra celor care nu iubesc spiritul

Vieţii, care optează pentru lucrurile materiei şi aleargă după ele prin faptele rele. E bine să-ţi exprimi aprecierea pentru lucrurile acestui pământ, însă dacă aceste lucruri ale materiei ajung să domine toată atenţia individului şi să asume o importanţă mai mare decât însăşi viaţa care conferă atenţie, atunci ce se întâmplă nu e un lucru bun.

Oricui bea din apele pământului îi va fi iarăşi sete şi oricui va mânca la masa planetei îi va fi iarăşi foame; Eu însă vă aduc hrana

vieţii veşnice. Luaţi din ea şi nu veţi mai încerca nici sete, nici foame.

Somnul este tot ce îţi va mai stărui în minte, poate, dar de zori, nu te teme.

Când spiritul atinge uşor materia, materia răspunde cu forme ale vieţii, aşa cum aveţi voi pe Terra. Când spiritul atinge materia din plin, se nasc stelele. Reacţiile nucleare, care sunt declanşate acum de proximitatea crescândă a Spiritului, vor lua o formă cu totul diferită după Venire. Ele vor avea loc în condiţii biologice controlate din interiorul propriilor voastre corpuri. Acest lucru li se întâmplă deja, ocazional, unora dintre voi, deşi nu îl recunoaşteţi ca atare. Asta, precum şi asimilarea directă a luminii stelare vor fi mecanismele vieţii eterne.

Tot cea ce vă spun acum voi recunoaşteţi cu fiecare celulă a corpului vostru, cu fiecare suflu inspirat. V-am tot spus aceste lucruri, nu numai dinlăuntru, ci şi prin tălmaci de tot felul, încă de când aţi început să fiţi obiectivaţi în visele Mele, încă de când propriile-Mi intenţii au început să-şi arunce umbrele asupra timpului şi spaţiului.

Toate acestea nu sunt lucruri noi pentru voi. Gândeşte-te o clipă. Le cunoşti. Îţi aminteşti planurile pe care le-am făcut, precauţiunile luate.

Îţi aminteşti existenţa dinainte de Cădere. de ce ţi-ai imagina contrariul? Trezeşte-te! Lasă-mă pe Mine să mă exprim prin tine.

Îmbracă-te în conştienţa Mea. Suntem unul. Întotdeauna am fost unul.

Pământul s-a umplut. Lutul este pregătit. Eu veghez, în tot ce este viu, abia tăinuit de faţade, gata să respir suflul vieţii, primul suflu al vieţii, ca un organism planetar unic. Voi sunteţi copiii Terrei, dar din momentul naşterii veţi ţine un nou legământ, o nouă relaţie cu Tatăl vostru, cu Tatăl tuturor Fiilor, Tatăl tuturor Surorilor.

Veniţi, învăţaţi limba pe care am vorbit-o odinioară, graiul iubirii, graiul luminii, graiul fără neînţelegeri. Auziţi cântecul Meu? auziţi ce cânt? În această eră, cuvintele Mele vor fi ca o muzică şi vor fi traduse în faptă pentru toţi cei care ţin pasul cu timpul. Căci viaţa Mea nu este imobilă şi nici statică, aşa cum sunt chiar cele mai alese cuvinte. Viaţa este vie şi în mişcare, schimbătoare, surâzătoare, jucăuşă, într-un flux continuu spre nou. Aceasta este natura celor ce Eu le aduc. Aduc o vreme a acţiunii şi a aventurii. Lăsaţi-vă cuvintele în istorie, acolo unde le şi este locul. Destul aţi adorat intelectul şi pe Satana prin

intermediul lor. Bizuiţi-vă pe Mine, azi. Eu sunt Lumina şi Adevărul.

Sunt Tatăl pe care l-aţi adorat în Cer, venit acum pe pământ, să-şi facă sălaş în inima voastră.

Uită tot, în afară de cântecul pe care îl îngân în sufletul tău. Fii cu

Mine în această clipă. Deschide-te Vieţii ce sunt Eu, căci aduc focul incandescent al purificării-infirmării-revelării. Deschide-te faţă de tot ceea ce eşti. Aduc buna vestire a naşterii tale; ar putea fi acum, chiar în această clipă. Opreşte freamătul a tot ceea ce crezi că eşti şi simte59

Mă pe Mine cum Mă ridic în interiorul tău. Mă înalţ ca un izvor din adâncul fiinţei tale, ale Mele – suntem unul.

Sunt acum, aici, vă spun, pe străzile voastre, în pieţele voastre, în oraşele şi satele voastre. privesc prin ochii pruncilor şi ai celor tineri în suflet din fiecare rasă, de orice stare socială şi de orice crez. Reflectaţi-Mă în tot ceea ce sunteţi. Aduceţi conştienţa şi conştiinţa Mea în fiecare mediu pe care îl construiţi în jurul vostru. Zilele izolării s-au isprăvit. În curând, mass-media va proclama: „Bucuraţi-vă! Bucurativă!

A venit Domnul! Pământul să reverbereze numele şi să reflecte natura. satana să fie legat şi toate profeţiile împlinite. Căci Domnul umblă în chip de Om şi vede o planetă prin ochii Lui”.

Nu există decât unul dintre noi, aici, în conştiinţă: tu, fremătând sub miliarde de înfăţişări, ieşind la suprafaţă, pentru a te trezi din nou la conştiinţa unificată, acoperit cu un înveliş de umanitate. Poţi să o laşi mai moale cu exploatarea pământului, doar un pic, până când afli cine eşti, de fapt? Poţi să întârzii puţin cu risipirea tuturor resurselor tale, până afli ce vrei, de fapt? Eu sunt acea parte din tine care s-a trezit. Pot să te asigur, suntem aici cu un rost.

Vorbesc ca şi cum am fi separaţi, căci în iluzia ta aşa vrei să fie.

dar Eu îţi spun, nu e decât unul dintre noi aici. Tu eşti acela. Totuşi, încă mai visezi, cuprins de vraja materiei. Nu lăsa materia să-ţi mai dicteze viitorul. Păşeşte uşor în aceste ultimele zile ale inconştienţei.

Ascultă aceste voci din visele tale. Ascultă şoaptele din inima ta.

Vorbim despre un nou mod de fiinţare. Vorbim despre o nouă realitate.

Vorbim despre trezirea ta, de care nu te desparte decât o clipită.

Pricepi? Undeva, dincolo de toate convingerile şi concepţiile

intelectului tău, doarme un copil? Acolo este o parte din tine, ştiu bine, pentru că acolo sunt Eu, Cel care stă ca un fior subţire de certitudine, ca o fărâmă de simplitate, uitată în spatele întregii tale dureri şi dincolo de toată confuzia ta. Stai liniştit. Lasă copilul să crească şi să te umple de tine însuţi. Toate aceste lucruri, le ştii, în inima ta.

Privesc peste oceanul dormitând al umanităţii şi şoptesc aceste cuvinte în noapte, ştiind că Mă adresez unei minunate fiinţe care, neştiind de ea, încă doarme. Ştiu că atunci când viscolul sălbatic al sistemelor voastre de comunicaţie va transmite fracţiuni ale acestui mesaj, ca pe nişte ecouri prin întuneric, le voi vorbi încă unor inconştienţi. cei conştienţi au văzut deja cum se luminează cerul la

Răsărit şi au simţit că izvorul primăvăratic al vieţii veşnice a început să topească, prin căldura sa, rigiditatea preconcepţiilor lor.

Oare nu poţi simţi Terra, pe măsură ce te apropii? Nu simţi cum te învăluie cu materia ei? oare formele tale de viaţă nu sunt acum suficient de pregătite pentru a primi definiţiile-binecuvântări care vor pune capăt perioadei tale larvare? Tu le-ai spus să se înmulţească şi să umple pământul şi iată, ei umblă pe toată faţa aceste planete şi stăpânesc fiecare peisaj locuibil. E bine aşa. Tu nu judeci după cum judecă oamenii.

POSTFAŢĂ

O apropiere mai rapidă ar fi făcut ca specia voastră să crească prea repede şi să se despice datorită slăbiciunii interioare, aşa cum se despică un pom fructifer crescut într-un sol cu o fertilitate excesivă. O

apropiere mai rapidă v-ar fi lăsat cu celulele predispuse la toate bolile ce putea fi întâlnite în călătoriile tale. În timp ce visai că eşti mai mult decât unul, ai crescut cu grijă această specie. Ai avut grijă ca ei să fie inoculaţi împotriva pericolelor ce ar putea să-i pândească pe cei fără experienţă în expresia fizică. Sunt, Doamne, la ora actuală, patru miliarde şi jumătate, fiecare un holoid cu circuit fizic inactivat, identic cu reţeaua energetică din câmpul tău vibraţional. Civilizaţia de faţă…

numai tu o poţi vindeca.